

Aan: de raad van de gemeente Rotterdam,
Coolsingel 40,
3011 AD Rotterdam.

Van: ing. L.W. Vreugdenhil,
Nieuw-Oranjekanaal 20,
3151 XL Hoek van Holland.

Betreft: Oranjabonnen & een geschiedenis die zich herhaalt?

Hoek van Holland, 27 november 2018

Geachte raad,

Sinds de aanvang van het huidige project Oranjabonnen heb ik u geattendeerd op het belang van een adequate realisatiestrategie om de gestelde publieke doelen te realiseren. Voorts heb ik aandacht gevraagd voor het benutten van alle beschikbare bestuurlijke instrumenten om te voorkomen dat men achter de feiten aan zou lopen en er vrij spel werd geboden aan de private belangen van de vastgoedspeculanten in het gebied. Tevens heb ik u gewezen op het probleem dat u ambtelijk niet tijdig, volledig en juist wordt geïnformeerd over wat zich afspeelt in dit landelijke deel van Rotterdam op 30 kilometer van het stadhuis aan de Coolsingel. Op basis van een unaniem verzoek van de gemeenteraad van Rotterdam in oktober 2013 is door de Rekenkamer Rotterdam een onderzoek ingesteld welke in november 2014 werd gepubliceerd onder de veelzeggende titel “Gemodder in de polder”. De conclusies en aanbevelingen van dit rekenkamerrapport werden in april 2015 in een raadsbesluit overgenomen en zelfs nog door een motie aangevuld over de gewenstheid van alléén duurzame kleinschalige (bij voorkeur biologische) ontwikkelingen te overwegen in het verdere verloop van de gebiedsontwikkeling van de Oranjabonnen en het Ontwikkelplan Oranjabonnen hierop af te stemmen. Daarmee werd ook voortgeborduurd op de ambities uit het Ambitiedocument Oranjabonnen.

Inmiddels zijn we vier jaar verder sinds de publicatie van het rekenkamerrapport en kan er worden geconcludeerd dat het “gemodder in de polder” gewoon doorgaat door het ontbreken van een goede realisatiestrategie. Met de inzet van een spindoctor tracht men het beeld in stand te houden van integere en competente overheidsfunctionarissen en met behulp van een “mineur” worden mogelijke “bommetjes” onschadelijk gemaakt. Zo werd als represaille¹ voor de kritiek van ondergetekende een spel gespeeld om hem te verwijderen uit het gebied. Voorts worden door communicatiemedewerkers teksten geproduceerd die moeten camoufleren dat er niet is geleerd van het verleden en dat men meegaat in het spel om een forse meerwaarde te realiseren voor de agrarische gronden rondom het Staalduinse Bos waarbij men de kosten voor de “*restaurant*”² hiervan wenst neer te leggen bij deze mogelijk investeerder zonder dat er wordt gesproken over de oorzaak van het niet behalen van de ooit gestelde publieke doelen. Het is immers de lokale overheid zelf die door een gebrekkige regievoering verantwoordelijk is voor de maatschappelijke -, zakelijke - en persoonlijke schade die is veroorzaakt door het niet uitvoeren van het bestuurlijk vastgestelde Gebiedsontwikkelingsplan De Bonnen waarbij er reeds sprake was van een forse overschrijding van de gestelde termijn van de motie welke unaniem was aangenomen door de toenmalige deelgemeenteraad van Hoek van Holland op 20 november 2003. Reeds toen werd er gewaarschuwd voor een dreigende verrommeling, verloedering en verpaupering van het gebied. De lokale overheid is zelf in gebreke gebleven.

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=CINNJWDbeHk>

² <https://www.youtube.com/watch?v=AX1oSYIX0As>

Reeds in december van het jaar 2000 werd er op de website van de Stichting de Bonnen³ gewaarschuwd voor de gevolgen van het uitblijven van een integrale gebiedsvisie in een SWOT-analyse. Bij de discussies over het gewenste ontwikkelingsscenario voor de Bonnen werd de wens van de grootgrondbezitters in het gebied gehonoreerd v.w.b. de ontwikkeling van landgoederen als financiële drager om publieke doelen mogelijk te maken. Het blijkt dat deze argumenten momenteel ook weer worden gebruikt, maar dan met een andere financiële drager. Kennelijk moet deze partij nu de rekening gaan betalen voor een falende overheid.

Ook in een verder verleden zien we pogingen van deze grootgrondbezitter om hun vastgoed tot een meerwaarde te brengen. Zo heeft zich in de periode 1966-1976 een spel afgespeeld waarbij men uiteindelijk voor het westelijk deel van het Staalduinse Bos een fors bedrag wist te realiseren voor bosgrond en natuurlijk grasland. Dat bedrag was toen meer dan het dubbele van de prijzen die voor goede landbouwgrond werd betaald. Bijgevoegd treft u artikelen aan die inzicht geven in de toenmalige rol van de lokale overheid, de argumenten die toen werden gebruikt en de bescherming die ons uiteindelijk werd geboden door in een bestemmingsplan de natuurwetenschappelijke en landschappelijke waarden van de Bonnenpolder vast te stellen. Bij het mislukken van de uitvoering van het Gebiedsontwikkelingsplan De Bonnen waren de zorgen rondom de rol van deze grootgrondbezitters evident. Toch gaf het geen aanleiding om als antwoord hierop een stevige publieke strategie op te stellen. Het is de vraag welk publiek doel hiermee men hiermee dacht te bereiken en tot welke maatschappelijke resultaten men dacht te komen door bestuurlijk lethargie. De signalen vanuit het gebied mogen immers als verontrustend worden betiteld. Impliciet werd daarmee medewerking verleend aan het spel van deze grootgrondbezitters om hun gronden vrij van langdurige pacht te krijgen. Ook niets doen is een bestuurlijke keuze. Hiermee werden maatschappelijk aanvaardbare oplossingen echter niet dichterbij gebracht. Voorts heeft men partijen van zich vervreemd die zich eerder als partner van de overheid hadden opgesteld. De actuele situatie in de Bonnenpolders toont aan dat opleiding, vakmanschap, ondernemerschap en maatschappelijke opstelling geen relevante succesfactoren zijn als men te maken heeft met een onbetrouwbare overheid. Er is vrij spel geboden aan destructieve krachten die geen boodschap hebben aan wetten, regels, bepalingen, voorschriften en bestuurlijke besluiten. Cynische en calculerende krachten zijn beloond voor het lef om gestelde grenzen te overschrijden. Bestuurlijke instrumenten zijn bewust onbenut gebleven. De casus “Bonnenpolders” is in het landelijk gebied een voorbeeld geworden van de wijze waarop agrarisch vastgoed tot een meerwaarde kan worden gebracht. Voorts toont het aan wat de ultieme consequenties kunnen zijn als men zich als een partner van de overheid opstelt bij een integraal gebiedsontwikkelingsproces. Het accepteren van het spel van de vastgoedspeculanten in onze polder zal een prijsopdrijvend effect kennen bij de integrale gebiedsontwikkelingsprocessen die zich elders in Nederland afspelen. Er zal sprake zijn van een boemerangeffect door gewekte verwachtingen over een prijs die door een sluw spel gerealiseerd kan worden bij het realiseren van publieke doelen t.a.v. waterhuishouding, natuur, duurzame landbouw, recreatie (ve infrastructuur), etc. in het landelijk gebied van Nederland als wordt toegestaan dat het spel dat indertijd is gespeeld met de ontwikkeling van een golfbaan in of ten zuiden van het Staalduinse Bos zich mag herhalen nadat zulks niet is gelukt met het spel dat daarna is gespeeld met een mogelijke ontwikkeling van landgoederen.

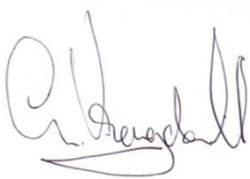
Het strafbare aspect “*misleiding & bedrog*” is ook reeds onder uw aandacht gebracht, evenals het feit dat er sprake is van een onrechtmatige overheidsdaad als de lokale overheid bewust in gebreke blijft bij het vervullen van haar publieke taken en het uitvoeren van vastgestelde bestuurlijke besluiten. Van “onwetendheid” is immers geen sprake. Het dossier is duidelijk.

³ <https://www.debonnen.nl/html/gebiedsvisie.html>

Door te kiezen voor juridische procedures zal een onafhankelijk rechter zich over dit dossier buigen en uiteindelijk een uitspraak doen. Vanzelfsprekend zal men dan toetsen of er sprake is van behoorlijk bestuur en zich daarbij niets aantrekken van een vereiste politieke loyaliteit. Het zal op prijs worden gesteld als u bij het vormen van uw oordeel - en uiteindelijk ook een standpunt over dit dossier - ook kennis wilt nemen van het verleden (en de fouten die toen zijn gemaakt). De bijlage bestaat uit openbare artikelen. In de archieven van zowel de lokale – alsook de provinciale en landelijke overheid zijn de documenten terug te vinden over de besluiten die toen genomen zijn evenals de bijbehorende grondtransacties.

Voor het overige kan gemeld worden dat een ieder die beschikt over een nuchter en gezond “boerenverstand” niet onder de indruk is van de “windowdressing” die plaatsvindt om te willen camoufleren dat met de huidige opstelling van de lokale overheid vooral een privaat belang wordt gediend. De wijze waarop er geen aandacht is voor “*de menselijke maat*” en het in het gebied aanwezige “*menselijke kapitaal*” verhoudt zich niet tot de teksten die te lezen zijn in verkiezings- en coalitieprogramma’s en tonen een schokkend gebrek aan om zich in het leven van burgers/ondernemers die over een reeks van jaren worden geconfronteerd met een afwezige overheid. Men kan een mensenleven in een fractie van een seconde een tamelijk dramatische wending geven met fysiek geweld, maar het is ook mogelijk dit over een reeks van jaren te doen met bureaucratisch -, juridisch - en economisch geweld. De in het gebied aanwezige “*talenten*” zijn genegeerd, publieke kansen zijn bewust onbenut gebleven en de publieke mogelijkheden om een bijdrage te leveren aan een oplossing heeft men bewust niet gebruikt ten faveure van de positie van de vastgoedspeculanten. De façade is ontmaskerd en “*de wolf in schaapskleren*” (Mattheüs 7: 15-16) heeft zich geopenbaard voor een ieder die het wil zien. Het weggijken en zwijgen van de afgelopen jaren heeft geen problemen opgelost. Het “*voor kennisgeving aannemen*” van de waarschuwingen van ondergetekende evenmin. Er is derhalve een moment van waarheid aangebroken en het is belangrijk deze onder ogen te zien. Vanuit het gemeentelijke cluster Stadsontwikkeling zal alles in het werk worden gesteld om de bestuurlijke besluitvorming richting het realiseren van de ooit gewekte verwachtingen bij de grootgrondbezitters in het gebied zal gaan. Het behoort u duidelijk te zijn dat daarmee geen publiek doel wordt gediend en er verder afbreuk zal worden gedaan aan het vertrouwen dat in de (lokale) overheid gesteld kan worden.

met bezorgde groet,

ing. L.W. Vreugdenhil

Bijlage: - artikelen uit de periode 1966-1976 t.a.v een golfbaan in of ten zuiden van het
Staelduinse Bos

c.c.: - Provinciale Staten van Zuid-Holland,
- Verenigde Vergadering van het Hoogheemraadschap van Delfland,
- Gebiedscommissie Hoek van Holland,
- bestuur LTO-Noord.

No 6515
Vrijdag 5 augustus 1966
61e jaargang

De Westlander

Redakteur: Leo 't Hart
Telefoon 010-266900
Alle stukken bestemd voor redactie
aan het bureau te 's-Gravenzande

UITGAVE: FI
's-Gravenzande,

**NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD
VOOR HET WESTLAND EN OMSTREKEN**

Is voor geld alles te koop?

Het bericht in „De Westlander” omtrent een mogelijke verhuur van een deel van het Staelduinsebos in 's-Gravenzande aan de Rotterdamse Golfclub, zal ongetwijfeld vele lezers een onaangename smaak in de mond hebben gegeven.

Niet alleen, omdat daardoor een belangrijk stuk van het Westlandse recreatiegebied voor het „gewone publiek” zal worden afgesloten, doch ook, omdat een groot aantal jongemensen er ieder jaar de gelegenheid had om er middels kamperen van de vrijheid te genieten.

Het was ons reeds lang bekend, en we hebben er in ons blad ook melding van gemaakt, dat plannen bestonden om een flink stuk van het Staelduinsebos beschikbaar te stellen van een groepje Rotterdamse haven-, bank- en andere baronnen, om er hun exclusief golfspel te beoefenen.

Daarvoor hebben zij dan het „ge-

selecteerde gebied” nodig en kostte wat het kostte, is er genoemd plekje grond voor uitverkoren.

Er is uit de Rotterdamse kring weliswaar meegedeeld, dat de plannen nog niet zeker zijn, doch volgens onze informaties staat het vrijwel vast, dat een nieuw stuk van het bos zal worden afgesloten.

Dit is ook reeds het geval met de 45 hectare, welke het rijk inbeslag meende te moeten nemen voor opslag van minutie.

—0—

De toevoeging aan het bericht, dat de Stichting het Z. H. Landschap reeds eerder heeft getracht het Staelduinse Bos aan te kopen, doch dit niet mogelijk bleek vanwege de zo hoge prijs, dat zelfs het Rijk en Provincie er middels subsidie niet in zouden trappen, doet bij het lezen ook al minder prettig aan.

Men kan iedere grootgrondbezit-

ter het recht gunnen tot verkopen van zijn grond, doch het minste dat men kan vragen is, dit op redelijke wijze te doen, zodat de gemeenschap de kans krijgt er ook iets van te genieten.

De exclusiviteit van het grondgebied, dat zoals het Staelduinsebos een belangrijke recreatie waarde bezit, mag niet worden uitgebuit tot het scheppen van een situatie, waardoor een enkel persoon de bewegingsvrijheid van de mens, die deze vrijheid toch reeds beperkt ziet door allerlei omstandigheden, nog meer te beperken.

Het is te hopen, dat alle kwade geruchten in deze geschiedenis niet tot werkelijkheid worden, dat integendeel het Staelduinsebos ruimer recreatiemogelijkheden zal gaan schenken voor bewoners der in het westen van ons land toch reeds overvolle steden.

bare geld toe om dit in zijn zaak gebruiken tegen een aandeel in winst. Op deze wijze ontwikkelde zich het bedrijf van de wisselaar dat van de bankier.

Reeds in de 13e en 14e eeuw zagen de Italianen in vele plaatsen van Europa als zodanig werkzaam, waar aan de vorsten dikwijls grote sommen gelds uitleenden.

De straat, waarin de Italiaanse wisselaars en bankiers in Londen woonden, heet thans nog Lombardstreet naar de Lombarden, die in de middeleeuwen, met de joden, een gedeel van het krediet in handen hadden. Ons Hollandse woord „lommerd”, waarmede men ook wel bank van lening aanduidt, is hiervan afgeleid.

De eerste bankinstellingen die reeds in Italië en wel in Venetië in de 14e eeuw zijn ontstaan, zijn de giro-wisselbanken. In 1582 werden na een crisis de particuliere banken in Venetië verboden en werd in 1587 een staatsbank opgericht, namelijk Banco di Rialto.

Ook in ons land, zij het dan veel later dan in Italië, zien wij het bankbedrijf tot ontwikkeling komen. De oudste vorm van het Nederlandse bankbedrijf zijn de kassiersinstellingen. Deze stelden zich tot taak, tegen provisie geld in bewaring te nemen en verder het wisselen van geldsoorten. Reeds in de 16e eeuw werd bankbedrijf in Nederland uitgeoefend.

Het feit, dat de kassiers zich aan bepaalde misbruiken schuldig maakten, gaf de Amsterdamse vroedschap

52-a. Koopprijzen van boerderijen, los bouwland en los grasland (in gld per ha)

Gebieden		1955/'56	1960/'61	1964/'65	1965/'66	1966/'67	1967/'68
Boerderijen 1 ha en meer							
Zeekei- gebieden	Gr.	3 630	4 280	7 900	7 960	7 800	7 620
	Fr.	3 720	4 590	7 370	8 290	7 300	7 440
	Nh.	4 370	3 470	8 670	10 350	9 100	7 760
	Zh.	4 340	5 790	10 250	9 120	15 280	11 870
	Z.	4 260	5 320	9 610	9 040	11 240	11 090
	Nb.	4 480	5 960	9 570	11 060	10 490	10 940
Rivierkei- gebieden	Ned.	3 970	4 610	8 540	8 670	8 930	8 770
	Ov.	3 890	8 070	9 550	15 970	—	7 940
	Gld.	4 470	5 630	11 270	11 950	10 240	11 490
	Utr.	4 820	3 770	7 320	9 460	6 800	8 060
	Nb.	3 930	6 070	9 830	10 200	11 270	14 790
	L.	5 580	6 460	12 270	12 020	13 270	13 670
Weide- streken	Ned.	4 770	5 520	10 720	11 860	10 610	11 000
	Gr.	4 930	4 970	7 140	7 950	8 280	7 420
	Fr.	3 260	3 840	6 310	6 460	6 330	6 960
	Ov.	3 760	4 340	8 090	10 750	9 620	10 200
	Utr.	3 660	3 950	7 130	5 600	7 370	8 520
	Nh.	3 540	5 290	9 570	9 120	8 130	9 070
Zand- gronden	Zh.	3 260	3 920	7 190	7 740	8 180	7 640
	Nb.	2 620	5 810	7 360	14 130	13 430	10 910
	Ned.	3 420	4 110	7 100	7 320	7 360	7 770
	Gr.	3 680	4 640	6 610	7 240	6 760	7 630
	Fr.	3 450	4 090	7 230	7 150	7 520	7 260
	Dr.	3 460	3 730	6 330	7 690	7 270	8 500
Veen- koloniën	Ov.	3 050	3 940	8 950	10 090	10 080	12 280
	Gld.	4 320	5 710	9 950	11 620	11 130	11 660
	Utr.	4 130	4 460	9 060	8 830	9 440	11 430
	Nb.	3 460	4 810	7 740	8 620	8 810	9 130
	L.	3 790	5 180	8 050	9 260	10 110	10 220
	Ned.	3 580	4 420	7 760	8 620	8 790	9 190
Tuint- gebieden	Gr.	3 660	4 180	6 180	7 020	7 430	7 930
	Dr.	3 610	4 300	6 230	7 330	7 070	7 860
	Ned.	3 640	4 220	6 200	7 140	7 270	7 910
	Nh.	5 060	5 360	7 490	11 760	11 340	12 420
	Zh.	5 020	4 620	7 540	6 020	—	15 620
	Ned.	5 050	5 260	7 500	11 420	11 340	12 540

Prijs landbouwgrond eind jaren '60

Recreatie en Staalduinsebos

In de raadsvergadering der gemeente 's-Gravenzande heeft de fractie van de P.v.d.A. aan het college van B. en W. vragen gesteld omtrent de geruchten en publicaties over inrichten van golfbanen in het Staalduinse bos en in verband daarmee het verloren gaan van recreatiegebied.

Burgemeester Mumsen heeft uiteen gezet, dat nog geen definitieve plannen bekend zijn, doch in elk geval de recreatie er eerder op zal verbeteren dan verminderen.

Met klem weersprak hij berichten, als zou de fam. van Rijkevorssel een te hoog bedrag voor overname van het bos zou hebben gevraagd; er is zelfs geen enkele bespreking daaromtrent geweest!

De burgemeester deelde het volgende mede:

„Naar aanleiding van de door de fractie van de Partij van de Arbeid gestelde vraag inzake de aanleg van een golfcourse op het landgoed „Staelduyn“, delen wij u het volgende mede.

Het landgoed „Staelduyn“ komt voor op de lijst van natuurgebieden, behorende bij de beschikking dd. 1 juni

het landgoed in beslag zal worden genomen, ernstige bedenkingen te hebben.

Het initiatief comité voor de stichting van de golfcourse heeft hierop te kennen gegeven een nieuw plan in te dienen.

Over het plan als zodanig kunnen wij u mededelen, dat, naar het initiatief comité en eigenaren van het landgoed hebben bericht, door het gebruik van het terrein als golfcourse een deugdelijk onderhoud van het terrein wordt gewaarborgd en het algemeen aspect van het landschap in hoge mate zal worden verbeterd. In de opzet is gestreefd naar het zoveel mogelijk sparen van al hetgeen als bestaand natuurgebied is aan te merken en zoveel mogelijk — ook voor het publiek — toegankelijk te houden.

De bedoeling is n.l. dat door het aanleggen van een rijwielpad er gelegenheid zal worden gemaakt tot het fietsen rondom het golfterrein en langs dit rijwielpad gelegenheid zal bestaan voor picknick e.d. Voorts zullen, zowel aan de west- als aan de oostzijde wandelpaden worden aangelegd, eveneens met enkele picknickplaatsen. Het landgoed is ook nu uit-

De burgemeester deelde het volgende mede:

„Naar aanleiding van de door de fractie van de Partij van de Arbeid gestelde vraag inzake de aanleg van een golfcourse op het landgoed „Staelduyn“, delen wij u het volgende mede.

Het landgoed „Staelduyn“ komt voor op de lijst van natuurgebieden, behorende bij de beschikking dd. 1 juni 1962 no. 32 van de minister van volkshuisvesting en bouwnijverheid, ten aanzien waarvan het bepaalde in artikel 29, 1e lid, van de Wet van 28 september 1950, Stbl. K 415, van toepassing is.

Op grond van deze „Wet voorlopige regeling inzake het Nationale plan en Streekplannen“ zijn o.m. de eigenaren van het landgoed verplicht melding te maken van het plan tot de aanleg van de golfcourse aan het Hoofd van de rijksdienst van het Nationale plan. De hiervoor genoemde minister kan bezwaren maken tegen voorgenomen werken of grondaankopen, indien daarmee in strijd wordt gehandeld met een streekplan of een bestemmingsplan.

De aanleg van een golfcourse als zodanig behoeft geen gemeentelijke goedkeuring.

Het oorspronkelijke plan tot de aanleg van de golfcourse is reeds medio 1964 ter kennis gebracht van het college van gedeputeerde staten dezer provincie en de directeur van de rijksdienst van het nationale plan.

De directeur voornoemd heeft medio 1965 medegedeeld in beginsel met de aanleg van een golfcourse akkoord te gaan, doch tegen de omvang van de plannen en tegen de wijze waarop

genheid zal worden gemaakt tot het fietsen rondom het golfterrein en langs dit rijwielpad gelegenheid zal bestaan voor picknick e.d. Voorts zullen, zowel aan de west- als aan de oostzijde wandelpaden worden aangelegd, eveneens met enkele picknickplaatsen. Het landgoed is ook nu uitsluitend voor houders van wandelkaarten alleen via de paden toegankelijk.

Het wil ons voorkomen, dat zolang nog geen definitief plan ter beoordeling voorhanden is, het moeilijk is een definitief standpunt te bepalen, omdat wij niet weten of en in welke mate geweld wordt gedaan aan de actieve recreatie.

De bewaking van natuurgebieden als het onderhavige door de rijksinstellingen moge ook een waarborg zijn dat met de belangen van de recreatie rekening wordt gehouden.

Met betrekking tot de berichtgeving in de pers over deze zaak, waarin melding wordt gemaakt dat pogingen van de stichting „Het Zuid-Hollands Landschap“ om het terrein te kopen, mislukten, omdat de prijs zo exorbitant hoog was, brengen wij onder uw aandacht, dat de eigenaren ons hebben medegedeeld, nimmer door de Stichting of een andere instantie te zijn benaderd.

Tenslotte mogen wij u, in het kader van de recreatie, nog mededelen, dat het mooiste gedeelte van het landgoed, in eigendom behorende aan het Rijk, naar wij, bij geruchten, hebben vernomen, weer door het Rijk wordt afgestoten.

De voorzitter van ons college heeft de aandacht van een lid van het College van Gedeputeerde Staten hierop gevestigd en gevraagd, indien deze geruchten op waarheid berusten, of het niet wenselijk zou zijn deze terreinen te doen aankopen door de Stichting Zuid-Hollands Landschap."

Ongegrond

De heer Jongman bracht de voorzitter dank voor diens uiteenzetting welke van veel belang moet worden genoemd, in verband met alle geruchten waardoor verwarring ontstond. Naar spr. meent wordt de situatie juist beter dan deze tot nu toe is geweest.

De voorzitter wijst er nog op, dat nimmer enig contact met de familie van Ryckevorssel is geweest omtrent verkoop van het bos, zodat berichten dat te hoge bedragen zouden worden gevraagd, volmaakt ongegrond zijn en wel zeer onaangenaam voor betrokken familie.

Voor alle wijzigingen moet de Rijksdienst toestemming verlenen en het Staatsbosbeheer houdt de lijn zeer strak. Er moet een goede beplanting worden aangebracht en de toegangen verzorgd. Men kan over het geheel gerust zijn. Het Rijk schijnt het thans in gebruik zijnde gebied niet meer nodig te hebben.

Wat gebeurt er met het Staelduinse bos?

Gedeputeerde, mevr. Chr. A. de Ruyter-de Zeeuw heeft in de Provinciale Staten meegedeeld dat Gedeputeerde Staten kontakt zullen opnemen met de eigenaren van het Staelduinse bos bij 's-Gravenzande. Het landgoed is voor het publiek slechts toegankelijk met een entreekaart die door de eigenaren wordt verstrekt waarover door het Statenlid H. K. van Minnen enige opmerkingen waren gemaakt. Wel zei mevrouw mr. Chr. A. de Ruyter-de Zeeuw dat Gedeputeerde Staten vrij machteloos staan omdat het gebied particulier eigendom is, wat in ons land door de wet wordt beschermd.

Wie al een tijd van plan was om eens naar het Staelduinse bos te gaan, maar het nog steeds niet heeft gedaan, of wie er wel geweest is en

er nog eens naar toe wil, doet er goed aan die gedachte zo gauw mogelijk, althans voor juni ten uitvoer te brengen. De kans is namelijk groot, dat dit bos, gelegen ten zuiden van de dijk tussen Maasdijk en Hoek van Holland op het grondgebied van de gemeente 's-Gravenzande, over enige tijd niet meer voor bezoekers toegankelijk zal zijn. De huidige eigenaar, erfgenaam van de familie Van Rijkevorsel onderhandelt over verkoop van het Staelduinse bos. De aspirant-koper zou het terrein geschikt willen maken voor de golfsport.

Het Staelduinse bos was tot voor kort toegankelijk voor bezitters van jaarkaarten en dagkaarten. Eind vorig jaar werd besloten geen jaarkaarten meer uit te geven, maar daar is men

vorige maand op terug gekomen. Dat wil zeggen, thans worden jaarkaarten verstrekt die geldig zijn tot juni van dit jaar. Deze kaarten en de dagkaarten (25 cent per persoon) zijn verkrijgbaar op diverse adressen, o.a. bij restaurant „De Bosrand” aan de Maasdijk, waarlangs men tevens het bos kan bereiken.

Het zou overigens bijzonder jammer zijn als Staelduin voor het publiek wordt gesloten en dat zit er wel in als het verkocht wordt. De rentmeester van 't bos, de heer W. J. M. de Bruijn uit 's-Gravenzande vertelde ons, dat over de verkoop onderhandelingen worden gevoerd, maar bij „De Bosrand” geloofde men, dat het al verkocht is, mede gelet op de geldigheidsduur van de jaarkaarten.

Een groot deel van het bos wordt door militairen gebruikt en is uiteraard omheind maar het resterende vrije gedeelte is nog altijd de moeite van een wandeling waard. Tijdens de oorlogsjaren hadden de Duitsers zich er genesteld en hier van getuigen nog de vele bunkers in het militaire gedeelte van het bos en aan de westelijke bosrand. Men kan er ook met een auto in, want er lopen diverse goed berijdbare wegen dwars door het bos. Een wandeling door het dichtbeboste heuvelachtige terrein is echter aantrekkelijker, want Staelduin is een nog ongerept brokje natuur, een bos zoals het nu nog slechts op de Veluwe of in andere bosrijke streken van ons land is te vinden.

Voor wie even uit de werksfeer van het Waterweggebied wil breken en rust, frisse lucht en stilte zoekt is het Staelduinse bos (nog) een iderale mogelijkheid.

En de strijd duurt voort...

Het is niet onwaarschijnlijk, dat de wat besliste toon van het bericht in ons blad met betrekking tot de verklaring van minister Bakker, dat de regering positief achter de aanleg van Rijnpoorthaven staat, hier en daar niet alleen misverstand, doch ook ongerustheid heeft teweeg gebracht.

Een minister is een machtig man, doch geen oppermachtig man, die het in ons democratisch staatsbestel het alleen voor het zeggen heeft.

Evenmin als burgemeester Thomassen dat in Rotterdam heeft, al wil hij vaak die indruk geven.

Het is nog ver van lachen, zoals de bruid zei.

Wat is nl. het geval?

Minister Bakker van verkeer en waterstaat heeft medegedeeld, dat zijn ambtsgehoor van ruimtelijke ordening, minister Schut, over „een aantal punten” nog overleg voert met provincie en betrokken gemeenten.

Minister Schut heeft gezegd binnenkort aan de provincie opdracht te zullen geven het streekplan te wijzigen, zodat Rotterdam de Rijnpoorthaven, gedeeltelijk op grondgebied van Naaldwijk, zal kunnen inrichten.

Volgens minister Bakker, staat de regering positief tegen dat havenplan.

—o—

Nu zijn deze mededelingen op zichzelf nog niet zo bar opwindend, al moet geconstateerd, dat zij allermindst opwekkend zijn voor het Westlandse tuinbouwgebied.

„De regering” schijnt zich dus voor het Rotterdamse kartetje te willen spannen, althans bereid te zijn de zegewagen van burgemeester Thomassen te gaan trekken.

weet wel beter, indien hij althans de diverse bezwaarschriften heeft gelezen en niet zonder meer in zijn prullemand heeft gestopt.

Delfland en zijn deskundigen hebben reeds herhaaldelijk uiteen gezet, dat verzilting van het boezemwater een onvermijdelijk gevolg zal zijn van aanleg Rijnpoorthaven, hetgeen de doodsteek voor de tuinbouw zou betekenen. En de dik driehonderd miljoen produktie in dit betrekkelijk kleine gebied, kan — afgezien van diverse andere factoren — toch niet helemaal worden verwaarloosd door een verantwoordelijke regering.

—o—

Het valt echter niet te verwachten, dat de Ged. Staten bereid zullen zijn aan de opdracht van de minister tot wijziging van het streekplan gevolg te geven.

Niet alleen, dat hieromtrent de Commissaris van de Koningin en de meerderheid in Ged. Staten op dat punt ooit enige onduidelijkheid heeft laten bestaan, doch ook provinciale staten hebben vrijwel eenparig de Rotterdamse eisen afgewezen.

Weigert de provincie, dan komt o.a. de Raad van Staten er aan te pas. Dan zijn er nog de adviezen van de Raad voor Ruimtelijke Ordening, met een goede kans, dat deze zich minder vlot achter de regering opstelt.

Bekend is het standpunt van de Rijnmondraad en van de Commissie Zeehaven, beiden min of meer substituten van het Rotterdamse gemeentebestuur.

Er komen nog diverse andere instanties aan te pas, met uiteindelijk de Kroon.

Want er mag worden gesteld, dat

het Westland — indien nodig — zijn huid duur zal verkopen.

Verder zal ook het hoogheemraadschap Delfland de belangen van zijn gebied verdedigen, met voorop de Dijkgraaf, Mr. Winsemius.

Het eerste zinnetje in het bericht in ons blad moet — gelukkig — dan ook niet juist worden genoemd, nl. dat de Rijnpoorthaven doorgaat.

Zover is het lang nog niet en het is de vraag of het ooit zover zal komen.

Zoals de acht-armige octopus om zich heen grijpt, zo probeert het Rotterdamse gemeentebestuur zo ver mogelijk zijn hezitsgebied uit te breiden. Het zal goed zijn die activiteit in te perken.

—o—

Daar is men overigens in de wijkraadsvergadering te Hock van Holland hard mee bezig geweest, toen men zich scherp verzette tegen de hoogovensbedreiging.

Burgemeester Thomassen had er een bijzonder slechte avond en deze magistraat liet zich zelfs verleiden om allerlei valse beschuldigingen te uiten, teneinde „zijn” hoogovens in een lieflijk daglicht te stellen.

Maar men wist het rookgordijn dat hij om de hoogovens probeerde op te trekken weg te vagen en de burgemeester kwam op deze avond van een koude kermis thuis, nadat het vuur hem na aan de schenen was gelegd.

In zijn lucht-water-bedrijf en mensen benadelende politiek, werd Rotterdamse burgemeester duidelijk gemaakt, dat niet iedereen hem blindelings wil volgen en er nog genoeg gezond verstand bestaat.

Zolang er een burgemeester Thomassen is, zal de strijd moeten voortduren.

—o—
Nu zijn deze mededelingen op zichzelf nog niet zo bar opwindend, al moet geconstateerd, dat zij allerm minst opwekkend zijn voor het Westlandse tuinbouwgebied.

„De regering” schijnt zich dus voor het Rotterdamse karretje te willen spannen, althans bereid te zijn de zegewagen van burgemeester Thomassen te gaan trekken.

Het geen ook weer niet behoeft te betekenen, dat de route voor deze zegewagen reeds is vastgesteld.

Zoals op vele andere wegen die naar het Rotterdamse Rome leiden, liggen ook hier nog vele obstakels op de weg naar Naaldwijk.

De minister moge alvast hebben medegedeeld, dat de Rijnpoorthaven er naar zijn mening moet komen, er is nog allerm inst red en in Rotterdam de vlag uit te gaan steken.

Zoals gezegd, de regering en burgemeester Thomassen, zijn niet de allénbeersers in democratisch Nederland.

—o—
Het zou een novum in ons staatsbestel zijn, indien een regering ten gunste van één bepaalde gemeente, een andere gemeente zou dwingen zonder meer niet alleen afstand van zijn gebied te doen, doch daarmee ook de belangen van die gemeente te schaden.

Daarbij komt nog, dat een sterk dubieuze zaak is, óf en in hoeverre door een dergelijke dwang het algemeen belang zou worden gediend.

Dat wil zeggen, dat de regering de Rotterdamse belangen laat prevaleren boven die van Naaldwijk, in casu het Westland en de Westlandse tuinbouw. Want al zegt de minister nu, dat op geen enkele wijze inbreuk wordt gemaakt op het sreekplan Westland, de minister

deze zich minder vlot achter de regering opstelt.

Bekend is het standpunt van de Rijnmondraad en van de Commissie Zeehaven, beiden min of meer substituten van het Rotterdamse gemeentebestuur.

Er komen nog diverse andere instanties aan tepas, niet uiteindelijk de Kroon.

Want er mag worden gesteld, dat

het vuur hem na aan de schenen was gelegd.

In zijn lucht-water-bedrijf en mensen benadelende politiek, werd Rotterdam burgemeester duidelijk gemaakt, dat niet iedereen hem blindelings wil volgen en er nog genoeg gezond verstand bestaat.

Zolang er een burgemeester Thomassen is, zal de strijd moeten voortduren.

Als protest tegen de verkoop van het Slaelduynse Bos. De borden bevatten protestleuzen.

Gevecht om Staelduynsebos

In het afgelopen weekeinde is duidelijk gebleken, dat velen ageren tegen de verkoop van het Staelduynsebos. Het bos ligt op het grondgebied van de gemeente 's-Gravenzande en is particulier bezit. De particuliere bezitter, de erven van van Rijkevorsel, overweegt verkoop van het bos aan een golfclub. Het bos geniet thans een openrecreatieve bestemming, hetgeen door de voorgenomen transactie verloren dreigt te gaan. Door het ondertekenen van een petitie en het ronddragen van leuzen heeft een deel van de bevolking uit het Rijnmondgebied en het Westland zich teweergesteld tegen de voorgenomen verkoop. Een protestbrief zal worden gestuurd aan de betrokken gemeente, de provincie Zuid-Holland en de Rijksoverheid.

De aktie vormde de omlijsting van een bosloop in Staelduyn, welke werd georganiseerd door de atleten van de heer F. Alblas uit Maassluis, de Staelduynklitters genaamd. Bij de sport en protesthappening was er van officiële zijde belangstelling in de personen van de burgemeesters van De Lier, die het overlegorgaan van de zeven Westlandse gemeenten vertegenwoordigde, de Maassluisse wethouder van sport en culturele zaken de heer J. Smit, de heer Swart van de Stichting recreatie en de heer de Waaij, PSP afgevaardigde bij de Provinciale

Staten van Zuid-Holland. Zij allen onderstreepten de bezorgdheid van de bevolking om het bos en riepen op de aktie voort te zetten. Later in de middag kwam ook mej. Nel Barendregt de aktie ondersteunen en stelde zich op de hoogte van de gevoelens van de burgerij. Zij heeft inmiddels schriftelijke vragen gesteld aan minister Schut (Volkshuisvesting en Ruimtelijke ordening) om het streven er op te richten het bos open te houden voor vrije-recreatie, alsmede het

ZIE VERVOLG PAGINA 5

Staelduynsebos

VERVOLG VAN PAGINA 1

bij defensie in gebruik zijnde gedeelte te ontruimen en ook open te stellen voor de massa-recreatie. De aktie tot het behoud van het Staelduynsebos staat onder leiding van de gelijknamige werkgroep. Deze werkgroep is zo breed mogelijk, regionaal, samengesteld en wil alle akties op dit terrein coördineren en in samenwerking uitvoeren. Het secretariaat (informatieadres) is gevestigd bij H. Flapper, Burg. Rippingstraat 115, tel. 01899-5373. Verder zijn er contactadressen in het Westland en het Rijnmondgebied. Met het thans voorhanden zijnde inzicht in zaken betreffende de beweging rond het Staelduinsebos, stelt de werkgroep zich voor het volgende te gaan doen.

Akties

Een adres richten aan het bestuurscollege van de gemeente 's-Gravenzande met het verzoek een bestemmingsplan te maken en in te dienen, dat er op gericht is het Staelduynsebos de enkele bestemming te geven van open recreatiegebied. Dit zodanig verpakt, dat het aantasten van het historische duinbos onmogelijk wordt gemaakt. Het zou de vestiging van een golfclub uitsluiten. Het insturen van een vast omlijnd bestemmingsplan, biedt in de jongste wet op de ruimtelijke ordening de mogelijkheid tot een onteigeningsprocedure, indien de eigena(a)r(en) van de bestemming zou afwijken. Als het ministerie van

met kracht bijvereren, de betrokken partijen te overtuigen van het grote belang van het behoud van het bos voor iedereen. In dit streven weet de commissie zich gesteund door de publieke opinie, de gemeenten in de omgeving en verschillende overheids instanties.

Vragen

Mej. Barendregt (PvdA) heeft aan de minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke ordening de volgende vragen gesteld:

- 1 Is het de Minister bekend dat er plannen bestaan om een nu nog voor het publiek toegankelijk gedeelte van het Staelduynse Bos, gelegen op de grens van Rijnmond en het Westland, te verkopen aan de Rotterdamse Golf Club, hetgeen onder andere blijkt uit het feit dat wandelkaarten, die anders voor een heel jaar worden uitgegeven, nu slechts voor een half jaar geldig zijn?
- 2 Bestaan er naar het oordeel van de Minister andere terreinen die geschikt zijn voor de aanleg van golfbanen, zodat geen bestaand recreatiegebied behoeft te worden gesloten of aangetast. Te denken valt hierbij aan het gebied, direct grenzend aan het Staelduynse Bos of terreinen zuidelijk van Rotterdam in de omgeving van Breda?
- 3 Bestaat de mogelijkheid om in het bestemmingsplan voor dit gebied nog de nodige zekerheden op te nemen, opdat het gedeelte dat nu dreigt te worden verkocht, in zijn geheel voor het publiek toegankelijk blijft?

zou afwijken. Als het ministerie van de heer Schut een dergelijk plan wil onderstrepen en de wet zou gehanteerd moeten worden, dan zal dit de eerste maal zijn dat de wet functioneel is. Voorshands is het gebruik van deze wet bij de volksvertegenwoordiging geen populaire zaak. Daarnaast zal de golfclub worden benaderd met het verzoek af te zien van de koop van het gebied. De verkoper, de erven van Rijkevorsel, zal worden verzocht het voornemen tot verkoop aan de golfclub te laten vallen en het bos aan de overheid te koop aan te bieden. Het Provinciaal bestuur wordt benaderd met het verzoek een concurrerend bod te doen op het bos. Naar de Rijksoverheid gaat het verzoek te willen bevorderen, dat het Staelduynsebos in overheidshanden komt, door het over over te nemen uit het particulier bezit. Indien de zaak, zoals deze thans ligt, onverhoopt verder wordt afgewikkeld, dreigt het bos onttrokken te worden aan het algemeen gebruik en verliezen het Westland en het Rijnmondgebied een stukje recreatieterrein wat uniek en schaars is, wat duur is om opnieuw te creëren en jaren zou vergen. De particuliere bezitter mag met zijn eigendom doen wat hij wil.

De onderhandelingen bevinden zich in een beslissend stadium en bij onwil van welke zijde dan ook is strijd tot het behoud van het bos niet meer nodig. De commissie zal zich daarom

- 4 Is het waar, dat bij het maken van de Rijnpoortplannen er rekening mee wordt gehouden dat de munitieopslagplaatsen die nu in het gesloten deel van het Staelduynse Bos zijn gelegen, aan de Rijnpoorthaven worden geprojecteerd?
- 5 Wil de Minister in overleg treden met het Ministerie van Defensie om te bevorderen dat dat deel van het Staelduynse Bos, waar nu de munitieopslagplaatsen liggen, eveneens toegankelijk wordt voor het publiek?
- 6 Is de Minister bereid om het overleg met de Rotterdamse Golf Club te heropenen om een ander terrein voor de aanleg van de golfbaan te vinden en wil de Minister maximale waarborgen scheppen om te voorkomen dat het gebied niet meer, of slechts voor een klein deel, toegankelijk wordt voor het publiek. Wil de Minister hierbij betrekken dat de ontwikkelingen in dit zo dicht bevolkte en hooggeïndustrialiseerde gebied tussen Rijnmond en het Westland de handhaving en uitbreiding van de huidige functie van het Staelduynse Bos van groot belang doen zijn?

Drukte in het Staelduynsebos, waar zowel de bosloop plaats vond, als geprotesteerd werd tegen de plannen inzake verkoop van een deel van het bos.

Rijnmondraad pleit voor Staelduinsebos

Het Dagelijks Bestuur van de Rijnmondraad heeft zich schriftelijk gewend tot de minister van cultuur, recreatie en maatschappelijk werk, de minister van volkshuisvesting en ruimtelijke ordening en het college van gedeputeerde staten van Zuid-Holland, met een dringend pleidooi voor het behoud van het Staelduinse bos ('s-Gravenzande) voor de recreatie. Dit ongeveer 30 ha. grote natuurgebied, dat particulier eigendom is, dreigt voor het publiek verloren te gaan door verkoop aan enkele golfclubs, die het als golfterrein wensen in te richten.

Tot nog toe is het westelijke deel van het Staelduinse bos voor het publiek toegankelijk tegen vergoeding, of op vertoon van de lidmaatschapskaart van de stichting „Het Zuidhollands Landschap”. Het oostelijke deel van het bos (ruim 43 ha.) is rijkeigendom en heeft een militaire bestemming.

Het Rijnmondbestuur wijst er op, dat dit gebied een belangrijke recreatiemogelijkheid biedt aan een groot aantal bewoners van het Rijnmondbied. Juist met het oog op de schaarste aan recreatiegebieden in deze streek zou het D.B. het ten zeerste betreuren wanneer dit bosterrein voor

de recreatiezoekenden zou worden afgesloten.

Het D.B. pleit tevens voor het openstellen van het oostelijke deel van het bos, dat nu als militair terrein wordt gebruikt. Dit deel is rijkeigendom en de regering heeft het dus in haar macht daaraan een andere bestemming te geven. Openstelling van het gehele gebied voor recreatiezoekenden zou in overeenstemming zijn met een der leidende beginselen van de structuurschets 1964, namelijk „een zo doelmatig mogelijk gebruik van de bestaande recreatieruimten”.

In dit nummer

Winkelcentrum of centrum-winkels?
Weg naar veiling Westland-Zuid
staat open
Voorjaarsshow van bloemen
Gemeenteraad Naaldwijk
Hoe het Westland stemde

SPORT:

's-Gravenzande door fonten gered
Nekslag voor Monster
Klap voor Hoekse Boys
Dijkse achterhoede schutterde
KMD verspeelde voorsprong

HOEK VAN HOLLAND

De vrije paddestoel

In de wat ludieke sfeer van de Hoekse sociëteit 't Zoldertje kwam zaterdagavond de actiegroep „De Vrije Paddestoel” bijeen, samen met een aantal verontruste jongeren. Inzet van de debatten was het voornemen om in het Staelduinsebos een golfbaan aan te leggen.

De kabouters zullen bij de minste aantasting van het bos overgaan tot de volgende acties:

- a. Dolle mollenacties, d.w.z. het loslaten van mollen op de grasstrook.
- b. Opzetten van tenten in het bos door alle kabouters uit het land.
- c. Bekendmakingen via publiciteitsmedia dat het bos open is en open zal blijven.
- d. Planten van jonge bomen op plaatsen waar de oude geveld zijn.
- e. Bezetting van het bos bij aanleg van een golfbaan.

De acties die de kabouters gaan voeren beginnen op zaterdag 25 april met het tellen van de bomen in het Staelduinsebos door de jeugd. Handtekeningenacties in alle omliggende vinden. De kabouters zijn reeds bezig met het inschakelen van alle verenigingen en instanties die strijden voor behoud van natuur en recreatie.

De werkgroep milieubeheer van de Leidse Universiteit houdt zich momenteel bezig met een onderzoek naar de wetenschappelijke waarde van het bos.

Tenslotte roept „De Vrije Paddestoel” op tot het stichten van actiegroepen in alle plaatsen in de omgeving.

's-GRAVENZANDE

Regering accoord met golflinks

Na Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland maakt nu ook de regering geen bezwaar tegen de aanleg van golflinks in het Staelduinse Bos. Dat blijkt uit het antwoord van staatssecretaris Van der Poel van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk op schriftelijke vragen van het Tweede-Kamerlid mejuffrouw N. Barendregt (P.v.d.A.). De staatssecretaris antwoordt onder meer dat de regering niet bereid is bij te dragen aan vergoeding van de schadeclaim die kan worden geëist als het gemeentebestuur van 's-Gravenzande een voorbereidingsbesluit neemt waardoor de aanleg van golfbanen verhinderd wordt. Ook is de minister niet bereid om als alternatief het Staelduinse Bos op basis van de natuurbeschermingswet aan te wijzen als beschermd monument.

Staelduinsebos-stampij in de gemeenteraad

Onder zeer grote belangstelling van degenen, die zich bezig houden met de gebeurtenissen in en rond het Staelduinsebos, heeft de gemeenteraad van 's-Gravenzande zich accoord verklaard met het advies van B. en W. het voorbereidingsbesluit vast te stellen ten behoeve van genoemd bos.

Verder maakte het college en de raad duidelijk, dat het niet mogelijk is, de behoudse kom van 's-Gravenzande uit te strekken tot het bos, waardoor het mogelijk zou zijn een kapverbod toe te passen, hetgeen zowel door de Werkgroep als D 66 middels een schrijven aan de raad werd gevraagd.

Hoewel tijdens de raadsvergadering het alles tamelijk rustig verliep, werd na behandeling van het voorstel op straat voor het gemeentehuis door een groep jongeren groot rumoer gemaakt en regende het scheldwoorden aan het adres van het gemeentebestuur.

B. en W. schreven de raad het volgende:

Zoals wij uw raad in ons voorstel d.d. 24 maart 1970, betrekking hebbend op de brief van de regionale werkgroep Staelduin te Maassluis inzake het behoud van het Staelduinsebos als algemeen recreatie- en natuurgebied, hebben geschreven, vervalt op 1 augustus a.s. ingevolge de Overgangswet ruimtelijke ordening en volkshuisvesting van 1 augustus 1964 de wet van 28 september 1950, Stb. K 415, houdende voorlopige regeling inzake het Nationale Plan en Streekplannen. Laatstgenoemde wet biedt bescherming voor

B. en W. maakten in het praeadvies duidelijk, dat zulks wettelijk tot de onmogelijkheden behoort, zodat werd voorgesteld aan het verzoek van D 66 geen gevolg te geven.

De heer v. d. Brink verklaart namens alle raadsfracties het woord over deze zaak te voeren.

Het is, aldus spreker, een pijnlijke zaak, waarover ook deze avond vanwege het voorbereidingsbesluit zoveel beweging is. Het zou allemaal iets anders zijn, indien er principieel iets veranderd zou zijn, want de raad heeft in april unaniem reeds een besluit genomen. Er was toen een schrijven van de Werkgroep Staelduinsebos, waarin werd verzocht een voorbereidingsbesluit te nemen in die zin, dat de aanleg van de golfbaan in een deel van het bos geen voortgang zou vinden.

De raad heeft in die vergadering unaniem gesteld, het belang van de recreatie wel in te zien, doch dat in feite de beslissing in deze enkele jaren geleden reeds is gevallen.

Waar in het nu tien minuten geleden aangeboden stuk van de werkgroep wordt geschreven, dat er veranderde inzichten zijn, constateert spr. dat zulks best waar zou kunnen zijn, doch merkwaardig is, dat in de bladen is medegedeeld door minister Schut, dat de regering in deze geen gewijzigde inzichten heeft. De raad heeft echter besloten om toen aan het schrijven van de Werkgroep geen gevolg te geven, gezien de financiële gevolgen. Immers kan een schadeclaim worden ingediend ingevolge art. 49 van de wet op Ruimtelijke Ordening.

werkgroep Staelduin te Maassluis inzake het behoud van het Staelduinsebos als algemeen recreatie- en natuurgebied, hebben geschreven, vervalt op 1 augustus a.s. ingevolge de Overgangswet ruimtelijke ordening en volkshuisvesting van 1 augustus 1964 de wet van 28 september 1950, Stb. K 415, houdende voorlopige regeling inzake het Nationale Plan en Streekplannen. Laatstgenoemde wet biedt bescherming voor natuurgebieden als het Staelduinsebos, door de mogelijkheid te openen, dat de minister bezwaar kan maken tegen het uitvoeren van werken.

Op de gemeente rust nu de plicht om in de voorschriften van een vast te stellen bestemmingsplan, waarin het Staelduinsebos — het zgn. meldingsgebied — een plaats vindt, de uitvoering van werken, geen bouwwerken zijnde, aan een vergunning te binden.

Aangezien het ontwerp-bestemmingsplan niet vóór 1 augustus a.s. voor terinslegging gereed is, zal vóór die datum een voorbereidingsbesluit moeten worden vastgesteld, waarin vorenbedoelde bepalingen zijn opgenomen.

Wij stellen u mitsdien voor ten aanzien van het gebied van het Staelduinsebos een voorbereidingsbesluit te nemen.

Bebouwde kom?

Zowel door de Werkgroep Staelduinsebos als D 66 werd gesuggereerd, dat het mogelijk is de dorpskom van 's-Gravenzande uit te strekken tot het bos, waardoor een kapverbod van bomen kan worden ingesteld.

Gevraagd werd ook middels een kort geding het „Boschap“ te verzoeken de registratie van het bos ongedaan te maken.

spr. dat zulks best waar zou kunnen zijn, doch merkwaardig is, dat in de bladen is medegedeeld door minister Schut, dat de regering in deze geen gewijzigde inzichten heeft. De raad heeft echter besloten om toen aan het schrijven van de Werkgroep geen gevolg te geven, gezien de financiële gevolgen. Immers kan een schadeclaim worden ingediend ingevolge art. 49 van de wet op Ruimtelijke Ordening.

Nu zijn we een kleine gemeente. Indien we de uitvoering van het werk in het Staelduinsebos zouden belemmeren, zou de gemeente aansprakelijk gesteld kunnen worden voor de schade.

Als kleine gemeente hebben we veel te doen en spr. is van mening, dat ook de gemeenteraad van 's-Gravenzande het belang van recreatie inziet.

Er is inderdaad een groeiende belangstelling voor het Staelduinsebos, meer dan in het verleden, al moet hierbij worden opgemerkt, dat het bos als gevolg van slecht onderhoud niet zo bijzonder fraai is. Doch het is ook te betreuren, dat er bomen gerooid worden, die een functie hebben voor de luchtverversing. Hoe dan ook, het is duidelijk, dat de raad in de vorige vergadering van de consequenties tot belemmeren van de plannen, is teruggeschrokken. Ten opzichte van de 13.000 inwoners van de gemeente hebben we een belangrijke taak op allerlei gebied.

De genoemde Werkgroep heeft één doel, nl. het behoud van het bos, doch wij hebben méér doelen, zoals de bestrijding van de woningnood.

Hoe belangrijk recreatie ook is, een dak boven het hoofd is daarbij betrokken. We moeten nu een voorbereidingsbesluit nemen op verzoek van de hogere bestuursorganen, in

Oók een reactie op het raadsbesluit schreeuwen naar de raadszaal

Oók een reactie op het raadsbesluit schreeuwen naar de raadszaal

verband met het vervallen van de voorlopige regeling.

Daarom kan spr. ten volle met het voorstel van B. en W. accoord gaan. Er is geappelleerd op ons geweten als raadsleden, doch we hebben ook te letten op de belangen van 13.000 inwoners.

In het schrijven wordt wel gesteld, dat er geen schadeclaim door betrokkenen zal worden ingediend, doch daarvan bestaat geen zekerheid.

De heer F. v. d. Ende wijst erop, dat volgens mededeling in de krant, in het bos door grote groepen jongens en meisjes is gekampeerd, hetgeen in strijd is met de bepalingen. Spr. verzoekt de burgemeester om in overleg met de politie, hiertegen maatregelen te nemen in de toekomst.

Geroep: „Dat is de vrijheid in 's-Gravenzande“.

De voorzitter antwoordt, dat voorzover hem bekend er momenteel niet overnacht wordt. Mocht er een enkele tent staan, dan zullen maatregelen worden getroffen.

Een stem van de tribunebezoekers: „Ik dacht dat 's-Gravenzande een vrije gemeente was“.

De heer Gremmer constateert, dat als men nu de kranten zou kunnen geloven, er grote belangstelling voor

het bos bestaat. Spr. heeft vaker kennisgenomen van dat bos, niet alleen nu, maar altijd. Gezien echter de mededelingen, dat iedere zondagmiddag om vier uur in het Staelduinsebos een volksvergadering zal worden gehouden, dan verzoekt spr. om desnoods met hulp van het politieapparaat, tegen deze gebeurtenissen op Gods dag op te treden.

Geroep: „Dat noemen ze democratie“.

Voorzitter: „Ik verzoek het publiek zich buiten de discussies te houden. Dit is de laatste waarschuwing, anders laat ik de zaal ontruimen“.

De heer Gremmer merkt op, dat de raad tegen het houden van genoemd soort vergaderingen bezwaren heeft.

Het voorstel van B. en W. wordt hierna aangenomen.

's-GRAVENZANDE

Polder Waalblok is tevreden

De voorzitter van de polder het Waalblok zei in de vergadering van ingelanden tevreden te zijn over de gang van zaken in de polder, omdat het mogelijk is gebleken de waterhuishouding op peil te houden.

Dit brengt wel stevige lasten mee, nl. f 320,— per h.a. verwarmd glas en f 80,— onverwarmd, plus bijkomende kosten van Delfland in algemeen- en ontzittingsbeheer.

In het afgelopen jaar is een nieuwe koker gelegd langs de Monsterseweg waarvan de kosten f 34.000,— bedroegen. Ook als gevolg van de Delta-werken moest middels plaatsen van pompen het zoutgehalte worden geregeld en water in zee gepompt, hetgeen plm. f 100.000,— vorderde, waarin Delfland f 17.000 zal bijdragen.

Verwacht wordt, dat na de bouw van veiling Westland-Zuid, ook wijzigingen aangebracht zullen worden in

In het afgelopen jaar is een nieuwe koker gelegd langs de Monsterseweg waarvan de kosten f 34.000,— bedroegen. Ook als gevolg van de Delta-werken moest middels plaatsen van pompen het zoutgehalte worden geregeld en water in zee gepompt, hetgeen plm. f 100.000,— vorderde, waarin Delfland f 17.000 zal bijdragen.

Verwacht wordt, dat na de bouw van veiling Westland-Zuid, ook wijzigingen aangebracht zullen worden in het boezembeheer van de polder.

Forse botsing

Drie Schiedammers zijn zondagmiddag betrokken geraakt bij een botsing op Maasdijk bij de Oranjesluis. Het Schiedamsche echtpaar de Z. werd daarbij gewond.

Het ongeluk gebeurde doordat de 18-jarige Schiedammer J. G. zich vergiste in de snelheid waarmee de 21-jarige F. D. H. uit 's-Gravenzande met zijn auto de oprijt op kwam rijden, waardoor de auto's in botsing kwamen. Toen de auto van de 's-Gravenzander doorschoot naar de linker helft van de rijbaan, raakte het echtpaar de Z., dat uit tegenovergestelde richting kwam, bij het ongeluk betrokken.

Mevrouw de Z. werd in het gezicht gewond door glasscherven. De schade aan de drie auto's was vrij ernstig.

Jubilanderende betaalmester Beyer

De officiële datum waarop hij jubileerde, was maandag 1 juni, doch er waren omstandigheden die het wenselijk maakten, om de werkelijke viering van dit jubileum wat te ver-

Raadskroniek

Het zat er dik in deze avond, er kon op bezoek worden gerekend!

Alle beschikbare stoelen in het raadhuis waren aangesleept en ditmaal in een rij achter de raadsleden geplaatst.

Maar het aantal bleek ontoereikend, want uiteindelijk zaten en stonden er minstens zo'n vijftig man zich te verdringen, zodat ook de gang voor de raadszaal stevig door kaboutertjes of wat zij ook mochten zijn, was afgesloten.

Een lekkere rel, wat te doèn, jongens, kom is kijken.

En dus kwamen ze; de bosstrijders.

Het draaide — uiteraard — op een deceptie uit; wat de Werkgroep met aanhang voorstelde, kon eenvoudig niet. Dat maakte de heer v. d. Brink namens de hele raad duidelijk, conform het college-voorstel.

Goed, de gasten zeiden iets over „vrijheid”, maar dat is een leuze, die het onder alle omstandigheden en overal doet.

Waarom dus niet in de 's-Gravenzandse raadszaal?

Toen binnen een minuut of tien het spektakelstuk was afgelopen, dromde de pressiegroep naar buiten, rumoerde de trappen af.

Tja, wat te zeggen van hetgeen zich daar verder ontwikkelde?

Reacties van het laagste allooi, geschreeuw van vieze schuttingwoorden, vulgair en schaamteloos.

Men kan zich slechts afvragen, óf en in hoeverre zowel de vaker genoemde „Regionale Werkgroep Staelduin” en „D 66” mitsgaders „Oranje Vrijstaat-kabouters” en wie zich al meer met de Staelduinsebos-happenings bezig houden, mede verantwoordelijk zijn voor het optreden van het rebellistisch stel jongelieden, dat uiteindelijk ook plezier vond in het gooien van tomaten naar het gemeentehuis.

In elk geval zou het wel getuigen van fatsoen en respect jegens het bestuur van een gemeente. ook al voldoet dat niet aan de verlangens, indien voor het schandaliserend optreden bij dit soort demonstratie, verontschuldiging werd aangeboden.

Indien dit de jeugd is waarvoor het Staelduinsebos geopend moet worden, dan beware de regering ons daarvoor.....

De golfbaan komt er toch

Ondanks alle tam-tam, de opgeschroefde propagandastukken in diverse kranten, vindt de aanleg van de golfbaan in een gedeelte van het Staelduinsebos toch doorgang, zoals trouwens redelijkerwijs viel te ver-

wachten.

Tijdens een bijeenkomst in Den Haag heeft baron C. de Vos van Steenwijk van een en ander mededeling gedaan.

Getracht zal worden om rond de golfbanen, een recreatiegebied van 500 ha. te handhaven zoals steeds in de bedoeling heeft gelegen.

Met minister Schut en staatssecretaris Van der Poel is omtrent een en ander overeenstemming bereikt.

Aangehouden werd, dat het bos juist door aanleg van de golfbanen een beter aanzien zal verkrijgen.

De zestien ha. weiland, in het westelijk deel van het bos, worden met bomen beplant. Deskundigen noemden de aanleg van de golfbanen een redding voor het bos, dat in de huidige staat spoedig zou verstikken.

Alvorens tot rooien over te gaan is er overleg geweest met Staatsbosbeheer. Het in tientallen jaren verwaarloosde natuurterrein zal worden getransformeerd en uitgebreid. Van ontbrekking van een natuurgebied aan algemeen gebruik is geen sprake. De vorige regeringen geldt het ernstige verwijt dat zij meer oog hadden voor bouw van fabrieken dan voor de aanleg van recreatiegebieden. In het verleden zijn herhaaldelijk pogingen ondernomen om het bos van de hand te doen.

De acties, die voor behoud van het bos zijn gevoerd, noemde hij in zoverre succesvol dat ermee is bereikt dat het oostelijke — door de marine gebruikte — deel binnen afzienbare tijd zal worden opengesteld. De golfclub

zal voor de inrichting vier miljoen nodig hebben. Dit bedrag wordt bijeengebracht door de circa vierhonderd leden.

Ook de regering zal volgens baron De Vos van Steenwijk bij het overleg worden betrokken. Hij voerde onder meer aan dat er in Nederland een dringend gebrek is aan golfterreinen. Een ander door minister Schut aangeboden terrein hebben de golfers afgewezen, omdat dit pas over zes of zeven jaar in cultuur kan worden gebracht.

De garantie werd gegeven dat de waardevolle bomen door de kappers zullen worden gespaard. De heer Polderwaard zei namens het Nederlands Golfcomité dat de havenstad Hamburg over negen golfbanen beschikt. De grootste havenstad Rotterdam heeft er maar een. Hij noemde het bedrag van zesduizend gulden dat de leden van de nieuwe golfclub voor toetreding moeten betalen geen uitgave, maar een belegging.

Het initiatief Golf Rijnmond, Staelduyn zal de werkzaamheden voor het inrichten van een golfterrein in een gedeelte van Staelduyn, in de gemeente 's-Gravenzande, enige maanden uitstellen. Intussen zal overleg worden gepleegd met onder meer staatsbosbeheer en de natuurbeschermingsraad. Doel van dit overleg is, de concrete plannen voor de inrichting te toetsen aan de eisen die gesteld moeten worden om te waarborgen, dat het bestaande milieu van het bewuste terrein zo min mogelijk wordt aangetast. Daarbij staat de zorg voor instandhouding van het bos in zijn totaliteit voorop.

De golfbaan komt in het westelijk gedeelte dat vroeger gebruikt werd voor het hakhout. Sinds de oorlogsjaren is aan dit gedeelte van het terrein niets meer gedaan, aldus de heer De Vos van Steenwijk, omdat het hakhout niets meer opbrengt. Het staat vol met doorgeschoten elzen.

Het nieuwe beeldmerk van

De introductie van dit nieuwe beeldmerk valt samen met de ingebruikname van

DE BOO'S BOUWCENTRUM DELFT

Hier vindt U meer dan 1400 producten, betrekking hebbende op de Bouw, overzichtelijk bijeen. U bent van harte welkom. Loop vrij rond, kijk vrij rond.

DE BOO'S BOUWCENTRUM DELFT
 Rotterdamseweg 274, tel. 01730-22284*
 Showroom Rotterdam Stadionweg 31,
 tel. 010-190130

Staelduinsebos: Blijft rustig wandelbos

De directeur van het proefstation voor Bosbouw te Wageningen, heeft geconstateerd, dat het Staelduinsebos natuurwetenschappelijk onaangetast blijft en eigenlijk alleen maar geschikt is als „wandelbos“. Uitbreiding van de golfbanen acht hij er wenselijk.

In een gesprek met Jan Londenius van de „Nieuwe Haagse Courant“ geeft genoemde directeur, de heer J. F. Woltersen, de man onder wiens leiding o.a. de beplantingen in „Het Dorp“ zijn aangebracht te kennen, dat het Staelduinsebos eigenlijk niet aan de eisen als wandelbos zoals de Haarlemmerhout bv. voldoet, gezien de verwaarloosde toestand waarin het bos verkeert.

Voor recreatie acht hij het bos ook ongeschikt, gezien de geïsoleerde lig-

ging en ook vanwege de geringe afmetingen.

Sterk uitgebreide recreatie, zou het bos spoedig algeheel vernielen.

Tenslotte is er de mogelijkheid van de sport, bijzonder wat betreft het golven.

Gezien de hele problematiek rond deze laatste bestemming mag men er niet van uitgaan: Wij niet dan jullie ook niet. Als golfer heeft de heer Woltersen echter wel enkele bedenkingen.

In de eerste plaats lijkt het terrein zoals het thans op papier staat iets te klein voor een baan met 18 holes. Een stukje terrein erbij zou het geheel wat meer tot zijn recht doen komen aldus de heer Woltersen. Het probleem bij een te krappen opzet zou kunnen zijn dat de stroken groen

die overblijven eigenlijk te klein zijn.

Het belangrijkste is echter, zo stelt de heer Woltersen, dat de golfclubs vroegtijdig een bosdeskundige in de arm nemen die zal kunnen aangeven op welke manier de golflinks in het bestaande terrein ingepast kan worden. Werkt men via deze procedure dan zal het niet anders kunnen of Staelduyn blijft wat het is. Een stukje uniek bos, opgebouwd uit duinstruweel, populieren, oud hakhout, eik en es.

De heer Woltersen heeft overigens een aardige suggestie. Maak een van de directeuren van staatsbosbeheer ere-lid van de golfclub en de natuurwetenschappelijke aanpak van het project is verzekerd.

De directeur van het bosbouw proefstation vond het overigens een vreemde gewaarwording dat hij, tijdens zijn tweeënehalf uur durende inspectie door het Staelduinse bos slechts één levend wezen tegenkwam. Een zwarte poes, die voor het defensiehekkennelijk de wacht hield en bij de nadering van mensen op de vlucht sloeg. Zelfs de als permanent aangekondigde kabouterwachter was in geen velden of wegen te zien!

De Westlander, 26 juni 1970

OVERHEID KAN KNOOP DOORHAKKEN

Tussenoplossing voor Staelduynse bos?

(door Jan Ladenius)

ROTTERDAM — Na een wapenstilstand (de vakanties zal hier wel een rol gespeeld hebben) komt de discussie over het Staelduynse bos weer hevig op gang. Het initiatiefcomité Staelduyn, met aan het hoofd C. Baron de Vor van Steenwijk, wakker het vuur aan door te verklaren dat de plannen om een golfbaan in het Staelduynse bos aan te leggen niet opgegeven zullen worden.

makend van het bos een terrein van zo'n 20 hectare weide- en landbouwgrond aan te kopen, zodat het geheel was ruimer in een groen jaagpoot zou kunnen worden. Op dit gedachte zouden vijf van de achttien leden aangelegd kunnen worden.

Op zichzelf is dit een niet geheel onverwachte wending. Al eerder bleek er belangstelling te bestaan voor een stuk grond naast het bos. Het moeilijkste punt is echter dat het eerste het alch. staatsbos niet kan veroorloven, de 20 extra hectaren aan te kopen. Het verwekt dus ook aan de overheid, de aankoop voor haar rekening te nemen.

het eerst daadwerkelijk aan een mogelijke oplossing zou te werken.

In de brief aan de achttien Kamerleden schrijft het golfcomité verder dat een golfbaan geen natuurversteelt, maar reserveert, onderhoudt en creëert. Twealfduizend Nederlanders zullen van dit recreatiegebied kunnen genieten en dit praktisch het hele jaar door. Bovendien heeft overleg met de directie van Staatsbosbeheer er toe geleid dat er geen enkel gewaar zal bestaan voor het indertijd unieke Staelduynse bos.

Stap

(door Jan Ladenius)

ROTTERDAM — Na een wapenstilstand (de vakanties zal hier wel een rol gespeeld hebben) komt de discussie over het Staelduynse bos weer hevig op gang. Het initiatiefcomité Staelduyn, met aan het hoofd C. Baron de Vor van Steenwijk, wakker het vuur aan door te verklaren dat de plannen om een golfbaan in het Staelduynse bos aan te leggen niet opgegeven zullen worden.

makend van het bos een terrein van zo'n 20 hectare weide- en landbouwgrond aan te kopen, zodat het geheel was ruimer in een groen jaagpoot zou kunnen worden. Op dit gedachte zouden vijf van de achttien leden aangelegd kunnen worden.

Op zichzelf is dit een niet geheel onverwachte wending. Al eerder bleek er belangstelling te bestaan voor een stuk grond naast het bos. Het moeilijkste punt is echter dat het eerste het alch. staatsbos niet kan veroorloven, de 20 extra hectaren aan te kopen. Het verwekt dus ook aan de overheid, de aankoop voor haar rekening te nemen.

het eerst daadwerkelijk aan een mogelijke oplossing zou te werken.

In de brief aan de achttien Kamerleden schrijft het golfcomité verder dat een golfbaan geen natuurversteelt, maar reserveert, onderhoudt en creëert. Twealfduizend Nederlanders zullen van dit recreatiegebied kunnen genieten en dit praktisch het hele jaar door. Bovendien heeft overleg met de directie van Staatsbosbeheer er toe geleid dat er geen enkel gewaar zal bestaan voor het indertijd unieke Staelduynse bos.

Stap

In een brief aan achttien Kamerleden, die bij de aankoopcommissie eerder al bezwaren hadden naar voren gebracht tegen de plannen, zegt het comité wel voor een tussenoplossing te voelen.

Een van de argumenten tegen de aanleg van een golfbaan op het wat krappe terrein was dat de natuur wellicht te veel „rijpde“ zouden krijgen. Het golfcomité stelt voor, aan de

Afzijdig

En hier wringt de schroef. De overheid zal niet staan te dringen om deze gedachte over te nemen en het geld op tafel te brengen. In feite heeft de overheid zich alrijds gebreken van de wettelijke grondwet (profielmatig) met het bos. Het voorstel van het aankoopcomité zou overgenomen kunnen worden door de overheid ten voor

In het kamp van de tegenstanders van de aanleg van een golfbaan binnen het Rijsoordgebied is de commissie van heren De Vos van Steenwijk niet geheel overtuigd overzagen. Secretaris H. A. J. Flapper, een van de belangrijkste tegenstanders van de baan, vindt de tussenoplossing een eerste stap in de goede richting.

De regionale werkgroep Stadslyn wil de actieve Kamerleden verspreiden nog niet direct op deze ineenkapping te sluiten, maar aan te sluiten op mogelijkheden waarbij de golfbaan in zijn geheel buiten het Stadslyngebied kan komen te liggen.

Volgens de heer Flapper zou er voldoende plaats voor de golfbaan te vinden zijn in een groot gedeelte langs de Nieuwe Waterweg, voor de eendag waarvan plannen zouden zijn. De regionale werkgroep Stadslyn heeft inmiddels 1 miljoen aan besparingen bijeen voor de aanschaf van een deel van het land door de bevolking. De werkgroep is er zich wel van bewust dat hierdoor in fase de bevolking het land tweemaal betaalt: eenmaal voor de bebouwing en eenmaal door een inruil.

Met het voorstel van de golfbaan-keizers is een nieuw land ingetrokken, die mogelijk zal kunnen leiden tot oplossing van de problemen rond het Stadslyngebied. De overheid 'lijkt' het verbindingsgebied te kunnen maken. Of zij dat is het uitmuntend. Te noodzakelijk acht, moet afgevoerd worden.

Nieuwe Leidsche Courant, 7 augustus 1970

Waarom Ged. Staten overstag zijn gegaan

Wanneer provinciale staten eventueel zouden voldoen aan de eis van minister Schuit, zal 50 ha agrarisch grondgebied in het Westland zonder meer een direct of indirect havenbestemmingsgebied verkrijgen — afgezien dan van het Rotterdamse deel — en aan onze streek in fette een volmaakt andere bestemming worden gegeven.

Naast de strijd tegen de vergiftiging van mens, dier en plant in dit westelijk deel van ons land, trekt dan nu uit Rotterdam, ondersteund door „troepen“ uit Den Haag een nieuw front tegen het Westlandse tuinbouwgebied, de kapitaalinvesteringen en nog heersende rust op. Want behalve het havenlawaai, zullen straks per dag rond de vierduizend vrachtauto's de wegen in het Westland gaan bezetten en moet woonruimte worden gezocht voor tenminste 2500 werknemers ten dienste van de nieuwe haven. En dit terwijl thans reeds een enorm tekort aan arbeidskrachten in dit gebied bestaat en de onleefbaarheid ieder jaar groter.

Niettemin, Ged. Staten stellen zich — zij het allerminst enthousiast — achter de regering en adviseurs op en verzoeken in de donderdag 19 november te houden vergadering van provinciale staten:

een duidelijke uitspraak over de vestiging van de Rijnpoorthaven heeft gedaan.

Daarbij willen wij opmerken dat de voorwaarden die krachtens het ministerieel besluit aan de herziening van het streekplan worden verbonden, nu voor een deel aan onze, u bekende, bedenkingen tegemoetkomen. Daar komt bij, dat het ook op grond van de kwantitatieve ontwikkeling van het containervervoer — de overslag in tonnen netto containerlading bedroeg in het eerste halfjaar van 1970 bijna het drievoudige van die in het eerste halfjaar van 1968 — gemakkelijker is de mede door de Rijks Planologische Commissie getrokken conclusie dat een voor containeroverslag ingerichte haven gewenst is, te onderschrijven.

Met dit uitgangspunt hebben wij ons beraden over de mogelijkheid de Rijnpoorthaven zodanig te doen aanleggen, dat het havenproject als geheel een positieve factor zal vormen in de ruimtelijke ontwikkeling van het daarbij betrokken gebied. Daarvoor kan een aanknopingspunt worden gevonden in de wijze van vormgeving en inpassing van de in de aanwijzing

niet nader gepreciseerde aan te brengen groenstrook. Deze groenstrook heeft in de aanwijzing primair een milieu-hygiënische functie. Bij de verwezenlijking van een groenzone zoals wij ons die voorstellen worden tegelijkertijd meerdere belangen gediend, t.w.

1. een ongewenste vorm van grondgebruik in de onmiddellijke omgeving van de haven wordt uitgesloten;
2. geluidshinder ten nadele van de omliggende woongebieden wordt bestreden;
3. er wordt een aansluitend recreatiegebied van in totaal plm. 350 ha. (inclusief het Staelduinse bos) tot stand gebracht; en tenslotte wordt de luchtverontreiniging door de industrieën ten zuiden van de Nieuwe Waterweg door de gunstige werking van het groengebied over een breed front genutraliseerd.

Genoemde zone kan in de hier bedoelde zin worden gezien als noordelijke pendant van het aan de zuidkant van de industriële zone gelegen recreatiegebied Brielse Maas.

Op deze wijze wordt bovendien de mogelijkheid geopend het Staelduinse bos te behouden door een compensatie voor aanspraken van de Golfclub aan te bieden op een meer geschikte plaats in de groenstrook.

Terzake van de realisering van deze plannen is nog overleg gaande met alle daarbij betrokken instanties, in de eerste plaats met het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk werk, met het Min. van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en met

de daarbij betrokken gemeentebesturen, waarbij uiteraard ook het vraagstuk van de verdeling van de kosten een rol speelt.

HAAST

Ingevolge de aanwijzing zijn wij verplicht o.a. aan de raad van de gemeente Naaldwijk zo nodig een aanwijzing te geven tot wijziging van het bestemmingsplan van die gemeente. Genoemd besluit laat ons vrijheid in het tijdstip waarop de aanwijzing wordt gegeven. Wij zijn van mening, dat het wenselijk is 'n zo groot mogelijke zekerheid te verkrijgen dat de door ons voorgestane groenzone ook inderdaad wordt aangelegd. Dit kan mede worden bereikt door een bespoediging van de (wettelijke) procedure in die zin dat met het geven van de aanwijzing niet wordt gewacht totdat uw vergadering — zo u bereid bent daar t.z.t. toe over te gaan — de herziening van het streekplan Westland heeft vastgesteld.

Wij hebben over deze aangelegenheid de Provinciale Planologische Commissie gehoord. Genoemde commissie kon zich in het algemeen met onze plannen verenigen en kon met name instemmen met de aanleg van een doorgaande groenstrook van de aangegeven omvang om het havencomplex met dien verstande dat aan de oostzijde mogelijk een aanpassing daarvan zal moeten plaats vinden met het oog op ontwikkelingen op het grondgebied van de gemeente Maassluis, verband houdende met de uitlating van de haven," aldus Ged. Staten.

van de plannen voor de bouw en inrichting van de haven.

Wanneer de Rijnpoort

ber te houden vergadering van provinciale staten:

1. zich uit te spreken of u bereid bent aan de aanwijzing van de minister in beginsel gevolg te geven door goed te vinden, dat wij een herziening van het streekplan Westland in de door ons hierboven aangegeven zin voorbereiden, welke herziening wij u dan begin 1972 ter eventuele vaststelling hopen aan te bieden;

2. in het bevestigende geval ermee in de stemmen, dat wij de aanwijzing aan de raad van Naaldwijk geven voordat het streekplan is herzien.

In de toelichting constateerde het college o.a. het volgende:
De Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening heeft met zijn beschikking van 3 juli 1970, aan o.a. het provinciaal bestuur van Zuid-Holland de aanwijzing gegeven het streekplan Westland zodanig te herzien dat:

1. de mogelijkheid wordt geopend de geprojecteerde Rijnpoorthaven en een daaraan aansluitende groenstrook te realiseren; en

2. de mogelijkheid van een industriële ontwikkeling in de onmiddellijke nabijheid van de Rijnpoorthaven wordt uitgesloten.

Ingevolge deze beschikking leggen wij ondermaal — de eerste maal geschiedt dat met onze voordracht stuk 1969/40 in uw vergadering van 13/14 maart 1969 — de kwestie van de herziening van het streekplan Westland t.b.v. de aanleg van een containerhaven tussen Hoek van Holland en Maassluis aan u voor.

Wij zijn van oordeel dat de juistheid van de situering van een containerhaven op bedoelde plaats in bestuurlijk opzicht voor de provincie niet meer ter discussie staat nu de minister met bovenbedoelde aanwijzing

Wanneer de Rijnpoorthaven er komt...

Het rapport van prof. Ir. Klein geeft ook bespiegelingen wat er kan gebeuren om de Rijnpoorthaven aan trekkelijk te maken.

Een „passende groenstrook“ ter hoogte van Maassluis en Maasdijk, aansluiting groengebied om de haven met het Staelduinse bos, waarbij het frane weide- en landbouwgebied ten zuiden van dit bos wordt betrokken, zodat ongewenst grondgebruik ter neutralisering van de werking van de haven wordt voorkomen, de geluidshinder door de havens tegen gegaan. Se een aaneensluitend recreatiegebied verkregen, de over een breed front de lucht voor het Westland gereinigd.

Als onderdeel van deze functies zal in de nieuw aan te leggen delen van de groenzone plaats kunnen worden ingeruimd voor een 18-holes golfbaan. Daardoor is de mogelijkheid geschapen het thans voor het publiek toegankelijke deel van het Staelduinse bos onaangetast te laten betrekken, na ingebruikneming door het Ministerie van Defensie van het voor haar te reserveren deel van het Rijnpoorthaven, tezamen met het nu bij dat ministerie in gebruik zijnde deel van het Staelduinse bos een belangrijk landschaps- en recreatie-element van een in deze regio uniek karakter zou vormen.

De belangrijkste vraag die zich nu voordoet is hoe de totstandkoming van de voorgestelde groenzone kan worden verzekerd of, zo nodig wor-

den afgedwongen. Daarbij gaat het niet alleen om de planologische bestemming van deze groenstrook, maar mede, zelfs vooral om de feitelijke totstandkoming daarvan.

Waar het de groenstrook ter hoogte van Maassluis-Maasdijk betreft ligt deze zaak duidelijker dan voor het overige deel: deze strook maakt naar onze mening deel uit van het havenproject. De kosten van grondvererving, aanleg en onderhoud komen daarmee ten laste van de beheerder van de haven, al is nog discussie mogelijk over de nauwkeurige omvang van een „passende groenstrook“. Tevens zal de aanleg (i.e. implanting en ontsluiting) deel moeten uitmaken

van de plannen voor de bouw en inrichting van de haven.

De totstandkoming van het westelijke gedeelte van de groenzone vereist een andere wijze van begeleiding en stimulering waarbij vooral aan het kostenvraagstuk aandacht zal moeten worden geschonken.

Het rapport constateert: „Door het multi-functionele karakter van het Rijnpoorthavenproject zal echter de aantrekkingskracht voor geheel of gedeeltelijk op deze haven georiënteerde dienstverlenende bedrijven niet onaanzienlijk kunnen blijken te zijn. Hierin is een grote verscheidenheid denkbaar. Een gedeelte van die bedrijven is aangewezen op vestiging op het haven terrein zelf. Daarmee zal bij de terreinuitgifte rekening moeten worden gehouden. De bedrijven, wier aanwezigheid op het haven terrein niet het meest noodzakelijk is of waarvoor vestiging aldaar niet mogelijk of wellicht te kostbaar is, zouden zich buiten de om de haven aan te leggen

onverbrekelijk deel uit van de inrichting van de haven, deze groenstrook heeft onder andere de functie geluidshinder voor de omwonenden te voorkomen (luchtverontreiniging door de overslag behoeft niet te worden gevreesd).

Hoewel het besrip „groenstrook“ voor verschillende interpretaties vatbaar is, zou hiermede — bij 'n ruime uitleg — kunnen worden gedacht aan een doorlopende zone aan de noord- en oostzijde van het havengebied, vanaf de westzijde van Maasdijk tot aan de Nieuwe Waterweg ten westen van Maassluis.

Teneinde deze groenstrook echter zoveel mogelijk effect te doen sorteren zou deze zich over een zo groot mogelijke oppervlakte dienen uit te strekken. Dit kan worden bereikt door de groenzone in westelijke richting voort te zetten en daaraan tevens een zodanige „diepte“ te verlenen dat aan de buitenrand de agglomererende invloed van de haven genutraliseerd is.

PROBLEEM:
WIL BELANG KUNNEN
WIJ EEN STAMMER
FIAT KRIJGEN,
MAAR WAARVAN
RICHTEN WIJ DIE IN?

OPLOSSING:
WIJ NEMEN EEN
PERSOONLIJKE LENING
BIJ DE GEMEENTELIJKE
KREDIETBANK!
KONSTANT GELD,
LAGE REÏNTE,
SNELLE AFWIKKE-
LING!

DEN HAAG
WESTENDE 40, TEL. 60 19 35
GEOPEND: 8-4 UUR
DINSDAG, EN DONDERDAG:
AVOND: 7-3 UUR

RIJSWIJK
RAADHUIS, TEL. 10 77 00
MAANDAG VAN 9-7 UUR
EN WOENSDAG
VAN 10-2 UUR

Rijnpoorthaven in commissie

B. en W. van Rotterdam zijn bereid hun medewerking te verlenen van een uitgebreide groene zone bij de Rijnpoorthaven. De procedure rond de haven heeft een spoedeisend karakter gekregen doordat de plannen voor die zone ook beogen het Staelduise Bos te redden van de bijlen en bulldozers van de golfclub.

Dit bleek tijdens de openbare vergadering van de commissie voor ruimtelijke ordening van Provinciale Staten, waar de gedeputeerden dr. R. Eijsink, ir. N. Buijsert en mr H. B. Engelsman verslag deden van de vooral deze week nog intensieve onderhandelingen met diverse instanties.

Het idee van GS om de groene gordel die de haven op de noordelijke Waterwegoever moet afscher-

men van Maassluis en Maasdijk, uit te breiden tot een aaneengesloten recreatiegebied van Hoek van Holland tot Maassluis, kreeg in de commissie veel bijval.

Zoals bekend heeft de minister van Ruimtelijke Ordening de provincie opdracht gegeven de weg vrij te maken voor de Rijnpoorthaven, maar tevens die afschermingsgordel verplicht gesteld.

Heel enthousiast was de commissie in meerderheid niet over de taak die zij maar heeft uit te voeren (vorig jaar wezen Provinciale Staten de Rijnpoorthaven af), maar, zoals een lid het stelde, „wij zullen GS steunen bij hun streven te redden wat er te redden valt”.

GS hebben de uitbreiding van „passende groenstrook” (zoals de minister wil) tot recreatiegebied zo goed mogelijk „verkocht”. De kosten van de aanleg zijn ongeveer veertig miljoen, of wel 5 à 6 percent van de totale investeringen voor de haven. Het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk zal de helft betalen, de andere 20 miljoen zijn voor rekening van de streek. Rotterdam gaat akkoord met een bijdrage van haar kant van vijftien miljoen.

Uit de woorden van de gedeputeerden was op te maken dat Rotterdam hiertoe gebracht kon worden door het aanbod van de provincie om nu al opdracht te geven aan de gemeente Naaldwijk om de weg vrij te maken voor Rijnpoort, in plaats van over vijftien maanden, als het streekplan-Westland is herzien.

Het Hoogheemraadschap Delfland heeft zijn felle verzet (i.v.m. de ver-zitting) opgegeven nadat GS hadden toegezegd samen met Delfland met kracht de garantie af te zullen dwingen dat de aanleg van twee zoetwaterkanalen in de planning van Rijks-waterstaat wordt vastgelegd. Rijnmond kan zich verenigen met het streven van GS. Naaldwijk vindt de groene zone een minimale beveiliging en handhaaft zijn bezwaren: het overweegt in beroep te gaan tegen de versnelling van de procedure (nu al het bestemmingsplan te moeten wijzigen voordat het streekplan is herzien).

Het golfcomité moet op 1 januari 1971 zijn optie op het Staelduinse Bos waar maken. Het is bereid een andere plaats voor de golfbaan (in de groene gordel) te aanvaarden als gegarandeerd kan worden dat dit een aanvaardbaar alternatief is en dat het binnen redelijke termijn tto stand komt; ook moet de gemeente Rotterdam garanderen dat de golfclub nog minstens vijf jaar in het Kralingse Bos kan blijven. Dit alles moet in contracten worden vastgelegd. Gedeputeerde Buijsert: „Als de Staten op 19 november geen beslissing nemen en de golfclub geen zekerheid over vervangend terrein krijgt, zijn op 1 januari alle kansen op behoud van het Staelduinse Bos verkeken”.

Rijnpoorthaven in Prov. Staten

In een forse beschouwing heeft burgemeester Hordijk uit Naaldwijk heden, donderdagmiddag duidelijk doen verstaan, dat het Westland de aanleg van de Rijnpoorthaven afwijst.

„We spreken onze bezorgdheid uit over deze gang van zaken, we belanceren thans reeds teveel op de grenswaarde voor het levensmilieu van de burgerij, welke voor wat betreft de tuinbouw, reeds is overschreden”, aldus de heer Hordijk.

De speciale zitting van Prov. Staten in het gebouw van de Eerste Kamer was aan de bespreking van de plannen gewijd.

De vergadering werd bijgewoond door tal van gemeenteraadsleden en andere belangstellenden uit het Westland, onder wie burgemeester Bouman uit De Lier.

Burgemeester Hordijk die namens het Westland het woord voerde, wees erop dat nog kort geleden het Westland weer de gevolgen van de luchtverontreiniging heeft ondervonden, zonder dat door de tuinbouw een declaratie voor veroorzaakte schade kan worden ingediend.

De toestand, vooral na eventuele stichting van de hoogovens, noemde spr. onaanvaardbaar.

Spr. constateerde, dat het tempo voor uitvoering van de plannen mede wordt bepaald, vanwege de aanleg van de golfbanen en de kwestie van het

Staelduinsebos.

Dit tempo is echter niet noodzakelijk. Ook de werkgelegenheid vond spr. een bezwaar, bijzonder vanwege de zorg voor woongelegenheid, terwijl Naaldwijk reeds een lange wachtlijst van woningzoekenden heeft.

Experts hebben reeds geconstateerd, toename van het containervervoer, zodat straks uitbreiding van de havens nodig zal zijn en er dus geen sprake meer kan zijn van een „mini-haven”.

Terwijl de omstandigheden sinds de afwijzende uitspraak van de Staten in 1969 niet zijn gewijzigd, verwondert spr. thans het voorstel om mee te werken aan de havenaanleg.

De heer Borgman (PvdA) diende een motie in, waarin middels 9 punten enkele aanvullingen werden gevraagd, doch waarmee de heer Hordijk niet accoord kon gaan.

De meerderheid van de Staten bleek zich achter het standpunt van Ged. Staten te stellen.

TER HEIJDE

OUDERAVOND

A.s. dinsdagavond 24 november om 7.45 uur wordt in de Willemsschool van Ter Heijde een ouderavond gehouden, welke als voortzetting dient van de onlangs gehouden nationale ouderavond.

Staelduinse bos aan de provincie overgedragen

Vanwege het Prov. Bestuur van Zuid-Holland schrijft men ons het volgende:

„Op 25 januari 1971 vond ten overstaan van notaris Klein te Rotterdam de overdracht plaats van 1 westelijk deel van het Staelduinse Bos aan de provincie Zuid-Holland. De provincie verkreeg de beschikking over plm. 60 ha bosgrond, die dienstbaar zal worden gemaakt aan de openbare recreatie.

Alle bij het project betrokken instanties (Rijk, provincie, gemeenten, Rijnmond, golfclub en huidige eigenaren) hebben sinds half december 1970, toen Provinciale Staten voor de aankoop van het terrein ruim 1½ miljoen beschikbaar stelden, onder hoogschending gewerkt, teneinde de zaak vóór 1 januari 1971, de datum waarop de optie op het terrein afloopt (verlengd tot 25 januari 1971), rond te krijgen.

Het staat vrijwel vast, dat het Rijk (CRM), de provincie, Rijnmond en de gemeenten zullen participeren in een nieuw plan voor een golfcourse ten Zuiden van het Staelduinse Bos.

Hiermede is een einde gekomen aan de jarenlang slopende dreiging, dat dit bos terrein door de aanleg van een golfcourse niet verder voor de openbare recreatie kon worden ingericht.

is voor opslag van materiaal, voorts hands niet wenste af te staan.

Van 1967 tot 1969 duurden de aankooponderhandelingen van de golfclub met de eigenaren van de gronden. Uiteindelijk werd besloten dat de golfclub het Westelijk deel van het Staelduinse Bos zou kopen voor ruim 1½ miljoen. Toen de golfclub daarop zijn plannen wilde aan uitvoeren, bleek dat in de streek veel hereniging te geven. Opnieuw zijn daarop door de provincie en de golfclub besprekingen gevoerd, teneinde te bereiken dat zo weinig mogelijk van het bos verloren zou gaan en dat de oude voorwaarden onverkort zouden worden nagekomen. De golfclub kon wat dat betreft de provincie geruststellen.

Het Bos en Rijnpoort

Op 3 juli 1970 komt er een wijziging in de situatie, als de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke ordening aan de provincie o.m. de aanwijzing verstrekt het streekplan

Westland zodanig te wijzigen, dat de aanleg van de Rijnpoorthaven op de Noordelijke Maasveer door de gemeente Rotterdam — waartegen provinciale staten van Zuid-Holland zich strijdzaam hadden opgesteld — mogelijk zou worden. De Minister besloot in zijn aanwijzingsbesluit dat tussen de bestaande kernen en de aan te leggen haven een afscherpende groenstrook diende te worden aangelegd. Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland zagen hierin een nieuwe mogelijkheid het Staelduinse Bos te behouden voor de openbare recreatie door de groenstrook uit te bouwen tot een doorgaande groenstrook tussen Hoek van Holland en Maassluis, waarin het bos is opgenomen.

Nieuwe onderhandelingen hebben er toe geleid, dat de golfclub akkoord is gegaan met aanbidding van andere gronden voor de golfcourse in deze groenstrook, dat de provincie in de gelegenheid is gesteld het Staelduinse Bos te kopen en dat Defensie het Oostelijk deel van het

Staelduinse Bos zal ontruimen, zodra er gelegenheid is, na de aanleg van de Rijnpoorthaven, het daar opgeslagen materiaal in het havencomplex onder te brengen.

De provincie neemt nu op zich voor een nieuw golfterrein in de groenstrook te zorgen. Het Rijk, provincie, Rijnmond en de gemeenten dragen gezamenlijk de lasten van de inrichting van de groenstrook. De gemeente Rotterdam verbindt zich in afwachting van het gereedkomen van de Rijnpoorthaven en groenstrook de

bestaande golfcourse in Kralingen nog te handhaven.

Men en ander vond op 25 januari j.l. zijn voorlopige bekrumng met de in de aanhet genoemde overdracht van het Staelduinse Bos aan de provincie Zuid-Holland.

Het niet enaar uit, dat thans voor alle betrokkenen — en niet in het minst voor de recreatiebehoefden in het Rijnmondgebied en het Westland — een verbeugende oplossing is verkregen.

WESTLAND

Kleur en geur bij A-Z'71

Bloemen zijn schaars in februari, maar tussen 2 en 4 febr. als in de Delftse groentenvelding te Schipluiden de wintervakkeurs A-Z '71 zal worden gehouden, zullen er volop bloemen te zien zijn, algemeen als decoratie van de inrichtingen, maar ook in een uit bloeiende bloemen opgebouwd centrum in de eerste hal.

De firma Eickhoff uit Aalsmeer zal de bezoekers verrassen met een inzending begonia's, gerbera's, bonte en groene bladplanten, Japanse dwergboomjes, die ondanks een leeftijd van tientallen jaren nog niet hoger zijn dan omstreeks dertig centimeter, zullen te zien zijn in de stand van kwe-

kerij „De Plank“ uit Maasland en de firma Singer uit het Noordhollandsche Wijkens komt dit jaar voor het eerst naar het Westland met een keur van orchideeën. De Aalsmeerse firma van Staaveren zal een overvloed van anjers en freesia's laten zien.

Over verschillende stands verspreid worden allerlei hulpmiddelen voor de bloementelers, zowel voor de vakman als voor de liefhebber nuttig getoond. De glasstambouwers zullen voor dit alles zeker grote belangstelling hebben, want de bloementelers neemt bij hen een steeds grotere plaats in. Bovendien heeft meningen onschadelijkheidsplanen en de daarbij ontheerlijke adviezen zullen de bezoekers desgevraagd volop kunnen inwinnen bij de deskundigen, die op A-Z '71 een plaats hebben gekregen.

Werving

Kleur en geur bij A-Z '71

Bloemen zijn schaars in februari, maar tussen 2 en 4 febr. als in de Delftse groentenvelding te Schipluiden de wintervakkeurs A-Z '71 zal worden gehouden, zullen er volop bloemen te zien zijn, algemeen als decoratie van de inrichtingen, maar ook in een uit bloeiende bloemen opgebouwd centrum in de eerste hal.

De firma Eickhoff uit Aalsmeer zal de bezoekers verrassen met een inzending begonia's, gerbera's, bonte en groene bladplanten, Japanse dwergboomjes, die ondanks een leeftijd van tientallen jaren nog niet hoger zijn dan omstreeks dertig centimeter, zullen te zien zijn in de stand van kwe-

kerij „De Plank“ uit Maasland en de firma Singer uit het Noordhollandsche Wijkens komt dit jaar voor het eerst naar het Westland met een keur van orchideeën. De Aalsmeerse firma van Staaveren zal een overvloed van anjers en freesia's laten zien.

Over verschillende stands verspreid worden allerlei hulpmiddelen voor de bloementelers, zowel voor de vakman als voor de liefhebber nuttig getoond. De glasstambouwers zullen voor dit alles zeker grote belangstelling hebben, want de bloementelers neemt bij hen een steeds grotere plaats in. Bovendien heeft meningen onschadelijkheidsplanen en de daarbij ontheerlijke adviezen zullen de bezoekers desgevraagd volop kunnen inwinnen bij de deskundigen, die op A-Z '71 een plaats hebben gekregen.

Werving buitenlandse arbeidskrachten

Volgens een in het najaar gehouden enquête bij de inhuurders in het Westland bestaat vrij grote belangstelling voor het aantrekken van buitenlandse arbeidskrachten.

Het blijkt evenwel, dat niet al degenen, die een aanvraag voor een dergelijke arbeidskracht hebben lopen, zich definitief bij het gewestelijk arbeidsbureau te Naaldwijk hebben aangemeld.

In verband met het per 1 maart beginnende contractjaar en het zich verzekeren van huisvesting o.a. in het op te richten pension te Honselersdijk zouden we alle geïnteresseerden willen oproepen om op te treden hun eventuele besluit een gastarbeider in dienst te nemen.

Adres van aanmelding: G.A.B., Hoogwerf & Naaldwijk, telef. 001740-4247.

Een laan in het Staelduinse bos

deel van het Staelduinse Bos aan de provincie Zuid-Holland. De provincie verkreeg de beschikking over plm. 60 ha bosgrond, die dienstbaar zal worden gemaakt aan de openbare recreatie.

Alle bij het project betrokken instanties (Rijk, provincie, gemeenten, Rijnmond, golfclub en huidige eigenaren) hebben sinds half december 1970, toen Provinciale Staten voor de aankoop van het terrein ruim 1½ miljoen beschikbaar stelden, onder hoogschending gewerkt, teneinde de zaak vóór 1 januari 1971, de datum waarop de optie op het terrein afloopt (verlengd tot 25 januari 1971), rond te krijgen.

Het staat vrijwel vast, dat het Rijk (CRM), de provincie, Rijnmond en de gemeenten zullen participeren in een nieuw plan voor een golfcourse ten Zuiden van het Staelduinse Bos.

Hiermede is een einde gekomen aan de jarenlang slopende dreiging, dat dit bos terrein door de aanleg van een golfcourse niet verder voor de openbare recreatie kon worden ingericht.

Dore affaire begon in 1964, toen de golfclub besloot in het Staelduinse Bos een golfcourse van 18 holes aan te leggen. Op grond van de melddingsplicht, bedoeld in de Wet op het Nationaal Plan, moest de Rijksoverheid voor het Nationale Plan daarvoor toestemming verlenen. Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland — om advies gevraagd — konden formeel niet anders dan een gunstig advies uitbrengen, mitsgeen het desbetreffende terrein voor recreatie bestemd was en zou blijven. Na overleg met de eigenaren en de golfclub werd evenwel bereikt, dat een deel van het terrein voor publiek toegankelijk zou blijven, dat er een provinciaal fietspad langs zou worden gelagd en dat wandelpaden en picknickplaatsen zouden worden aangebracht. Onder deze voorwaarden is later door de Rijksoverheid voor het Nationale Plan toestemming tot de aanleg van de golfcourse verleend.

Invijds was gebleken, dat het Departement van Defensie het Oostelijk deel van het bos, dat in gebruik

de golfclub het Westelijk deel van het Staelduinse Bos zou kopen voor ruim 1½ miljoen. Toen de golfclub daarop zijn plannen wilde aan uitvoeren, bleek dat in de streek veel hereniging te geven. Opnieuw zijn daarop door de provincie en de golfclub besprekingen gevoerd, teneinde te bereiken dat zo weinig mogelijk van het bos verloren zou gaan en dat de oude voorwaarden onverkort zouden worden nagekomen. De golfclub kon wat dat betreft de provincie geruststellen.

Het Bos en Rijnpoort

Op 3 juli 1970 komt er een wijziging in de situatie, als de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke ordening aan de provincie o.m. de aanwijzing verstrekt het streekplan

lyk zou worden. De Minister besloot in zijn aanwijzingsbesluit dat tussen de bestaande kernen en de aan te leggen haven een afscherpende groenstrook diende te worden aangelegd. Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland zagen hierin een nieuwe mogelijkheid het Staelduinse Bos te behouden voor de openbare recreatie door de groenstrook uit te bouwen tot een doorgaande groenstrook tussen Hoek van Holland en Maassluis, waarin het bos is opgenomen.

Nieuwe onderhandelingen hebben er toe geleid, dat de golfclub akkoord is gegaan met aanbidding van andere gronden voor de golfcourse in deze groenstrook, dat de provincie in de gelegenheid is gesteld het Staelduinse Bos te kopen en dat Defensie het Oostelijk deel van het

Een laan in het Staelduinse bos

Archief foto

De Westlander, 20 februari 1971

Regen bracht ook voor het Westland uitkomst

De regen van de laatste dagen heeft ook voor de Westlandse tuinbouw uitkomst gebracht in de waternood, welke voor de cultuurs hoog was gestegen.

Blijkens de waarnemingen op het proefstation te Naaldwijk, is sinds 25 maart tot en met woensdagmorgen 5 april, totaal 37,5 mm regenwater gevallen.

„Hierdoor is momenteel de ergste pijn voor de tuinbouw in het Westland even gestild”, zo verklaarde men op het proefstation.

Een bijzonder gunstige factor is ook geweest, dat de regen niet bij stromen, doch rustig en met soms aanzienlijke tussenpozen is gevallen.

Hierdoor kreeg het regenwater gelegenheid in de grond te dringen en stroomde niet meteen af in de sloten.

Overigens is ook daarin een flinke watervoorraad verzameld middels de goten van kassen en warenhuizen, terwijl op sommige bedrijven een speciaal waterbassin om regenwater op te vangen, uitstekende diensten heeft bewezen.

Hierdoor is het dan mogelijk, om

van het regenwater gebruik te maken voor sproeiwerk in de kassen en warenhuizen.

Oók dat was hoogst noodzakelijk geworden, vooral ook voor de bloementeel en de potplanten. Doordat steeds meer water uit de grote rivieren moest worden ingelaten trad een sterke verzilting op, tot schade voor planten en andere produkten.

De regenval heeft die waterinlaat nu beperkt, zodat ook daardoor de verzilting minder groot is. Momenteel is de situatie in het algemeen dus vrij gunstig geworden. Wanneer echter weer een grote tussenpoos in regenval zou ontstaan, is uiteraard het verziltingsgevaar opnieuw groot, zodat het verkrijgen van zoet water uit de rivieren, nog steeds urgent blijft.

Staelduinse bos naar Z.-Hollands landschap

Door de provincie Zuid-Holland is de eigendom overgedragen van het Staelduinse bos, voorzover het

UITDEUKEN - SPUITEN MOFFELEN

L. BIESBROEK

Poeldijk - Slachthuiskade 36

Telefoon 01749-6360

althans het westelijke deel betreft, aan de stichting „Het Zuidhollands Landschap”.

De stichting is zeer gelukkig met deze verwerving, waardoor de oppervlakte aan natuurterreinen in eigendom en in beheer de duizend hectaren overtreft.

Het Staelduinse bos-west bestaat uit 35 ha bos en 16 ha grasland. In het bos is een aangegeven wandelroute uitgezet; aanwezige bunkers worden met zand ondergedekt, terwijl een parkeerplaats wordt aangelegd teneinde het parkeren op bospaden te kunnen weren. Het Staelduinse bos wordt door de stichting gezien als een wandelgebied, waarin het ook goed toeven is voor dieren en planten.

De ANWB houdt er dit jaar een landgoedkamp; om de veertien dagen zullen 12-15 gezinnen een week-einde werken aan de verbetering van paden, het wegwerken van bunkers, het opknappen van een oude kade, het verzamelen van afval e.d.

De Westlander, 7 april 1972

„DE WESTLANDER” PAGINA 15

HOEK VAN HOLLAND

Geen golfbaan in Staelduinsebos?

De wijkraad van Hoek van Holland zal burgemeester en wethouders van Rotterdam verzoeken een voorbereidingsbesluit te nemen voor het gebied ten zuiden van het Staelduinsebos. Dit besluit houdt in, dat in dit gebied geen golfbaan mag komen. De fracties in de gemeenteraad zal worden verzocht dit besluit te steunen.

In een inleiding bestreed de heer Rotmeijer de zienswijze als zou de golfbaan een realiteit zijn in het ontwerp streekplan Rechter Maasoever-West. „Het streekplan heeft echter nog geen enkele rechtskracht”, aldus de heer

Rotmeijer. De grond is nog niet overgedragen aan de golfclub.

De enige actie, die de wijkraad nu nog kan ondernemen is b. en w. verzoeken een voorbereidingsbesluit te nemen en daarmee de weg van de golfers af te sluiten. De heer Rotmeijer stelde nog eens ten overvloede, dat de golfclub, die in Hoek van Holland ruimte wil reserveren, niet dezelfde is als die in Rotterdam uit het Kralingse bos moet verdwijnen.

De heer De Haas hekelde de koppeling, die de golfclub in deze positie heeft gebracht. De overheden heb-

ben eerst de golfclub gekoppeld aan de Rijnpoorthaven, terwijl men nu achteraf stelt, dat de wijkraad er iets aan had kunnen doen.

Over deel I van de Rotterdamse structuurnota handhaafde de wijkraad het standpunt, dat Hoek van Holland nauwelijks wordt genoemd. Wat er wel in staat (woningbouw op agrarische grond) is bovendien nog in lijnrechte tegenstelling met de gedachten, die 't openbaar lichaam Rijnmond om De Hoek heeft.

Overigens zouden de Rotterdamse woningbouwplannen in het Westland een investering van ongeveer vijf miljard vragen om de tuinbouw uit te kopen. Alleen al op die grond achtte voorzitter L. van der Houwen het een onmogelijke zaak.

De wijkraad is wel bereid te onderzoeken of de Nieuwlandsedijk kan worden afgesloten voor bromfietzers, die in dit gebied de nodige overlast veroorzaken bij het Natuurvrienden-tehuis.

De Westlander, 5 mei 1972

Golfcourse in Staelduinse bos

Het lid van Prov. Staten, Mevr. W. Hartemink-Trouw (D.66) te Naaldwijk, heeft aan Ged. Staten de volgende vragen voorgelegd:

Is het juist dat in de begroting 1973 geen gelden zijn gereserveerd voor de aankoop van gronden ten zuiden van het Staelduinse Bos ten behoeve van de uit de koopovereenkomst van het bos voortvloeiende verplichting een vervangende golfcourse aan te leggen?

De vereniging Vrienden van het Staelduinse Bos is voornemens een bezoekerscentrum in te richten in een oude landbouwschuur in het bos. Het openbaar lichaam Rijnmond heeft hiervoor een subsidie toegezegd van f 7500,—. Is het college bereid, evenals Rijnmond, hiervoor een bijdrage te leveren en als post op de begroting op te nemen?

Hetzelfde lid vraagt:

Kan het college de over een aan-

sluitende periode van één jaar binnengekomen aanvragen om verklaringen van geen bezwaar ex artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening onderverdelen in de hoofdcategorieën „buitengebied” en „bebouwde kom”? En tevens voor beide categorieën een onderverdeling in „tijdsverloop tussen voorbereidingsbesluit en aanvraag 6 maanden”, „nieuw bestemmingsplan reeds vastgesteld door de gemeenteraad” en „nieuw bestemmingsplan reeds goedgekeurd door Gedeputeerde Staten” en voor de bebouwde kom of het wijziging van een vigerend plan betreft? Voor een goede beoordeling van deze cijfers zou het prettig zijn om ook over het aantal door het college goedgekeurde en gedeeltelijk goedgekeurde bestemmingsplannen in datzelfde jaar te beschikken.

De Westlander, 15 december 1972

's-GRAVENZANDE

Toekomst van Staelduinsebos

Door het lid van Prov. Staten, mevr. W. Hartemink-Trouw (D'66) te Naaldwijk, zijn aan Ged. Staten naar aanleiding van de Prov. begroting, enkele vragen gesteld met betrekking tot het Staelduinse Bos.

Zij vraagt:

Is het juist dat in de begroting 1973 geen gelden zijn gereserveerd voor de aankoop van gronden ten zuiden van het Staelduinse Bos ten behoeve van de uit de koopovereenkomst van het bos voortvloeiende verplichting

een vervangende golf course aan te leggen?

Antwoord van Ged. Staten luidt: Bij de 9e begrotingswijziging, dienst 1972, werd een bedrag van f 6.000.000 op de kaptaaldienst geraamd ten behoeve van de aankoop van gronden voor een vervangend golfterrein ten zuiden van het Staelduinse Bos en daarmee samenhangende uitgaven (statenbesluit van 17 maart 1972, nr. 36). In de begrotingsvergadering van Prov. Staten zal een voorstel aanhan-

gig worden gemaakt om het in 1972 niet bestede gedeelte van dat krediet over te brengen naar de begroting 1973.

De vereniging Vrienden van het Staelduinse Bos is voornemens een bezoekerscentrum in te richten in een oude landbouwschuur in het bos. Het openbaar lichaam Rijnmond heeft hiervoor een subsidie toegezegd van f 7500. Is het college bereid, aldus de volgende vraag, evenals Rijnmond, hiervoor een bijdrage te leveren en als post op de begroting op te nemen?

Een subsidieverzoek ter zake is tot op heden nog niet bij ons ingediend, zo antwoorden Ged. Staten. Beantwoording van de vraag, of wij evenals Rijnmond bereid zijn een bijdrage te geven en als post op de begroting op te nemen, is daarom vooralsnog niet opgevoerd. Regel is, dat een subsidieaanvraag, om voor inwilliging in aanmerking te komen, vóór de indiening van de begroting moet zijn ingekomen.

De Westlander, 5 januari 1973

truc' van GS Zuid-Holland niet gelukt

Geen golfbaan in Naaldwijkse polder

een verslaggever

HAAG — De 'truc' zoals de gemeente Naaldwijk het noemde, van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland om een paar pachters in het Westland van hun grond te krijgen ten behoeve van de Rotterdamse Golfclub, is niet gelukt.

De nu pas bekend is geworden, in de Centrale Grondkamer in een enige tijd geleden beslist er geen redenen zijn om de pachters het eerste recht tot koop van hun grond te ontnemen.

feit, dat Rotterdam het bestemmingsplan Rijnpoorthaven ter had geleid, waarin het stuk land in kwestie was opgenomen, hier geen verandering in bracht. Zeer belangrijk hierbij was de regering, dat Rotterdam helemaal niet van plan was om het

plan uit te voeren en het alleen op verzoek van de provincie ter visie had geleid, aldus mr. W. L. van den Brink, raadsman van de pachters.

De pogingen van de provincie om een stuk grond te verwerven voor een golfbaan in het Westland dateren al van een paar jaar terug. Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland hebben namelijk de verplichting om de Rotterdamse Golfclub een kleine zestig hectare aan te bieden, waarop een zg. '18-holes-

course' kan worden aangelegd. Dit in ruil voor het feit, dat de club (voorlopig) heeft afgezien van haar recht om zich in het Staeidunse Bos te vestigen. Tegen dit voornemen was op grote schaal actie gevoerd door milieubeschermers, die niet wilden dat een 'prachtig' bos ontoegankelijk zou worden door 'omheiningen van een besloten sportvereniging'.

Transactie

Zoekend naar een vervangend ter-

rein liet de provincie toen het oog vallen op de polder 'Lange Bonnen'. De familie Van Rijckevorsel, eigenaar van de grond, was bereid met de provincie een transactie te sluiten. Maar sommige pachters eisten het recht tot koop van de aan hun verhuurde grond, waarbij zij zich beriepen op de Pachtwet. GS zagen toen een mogelijkheid om het artikel in de wet buiten werking te stellen: Rotterdam moest zijn bestemmingsplan Rijnpoorthaven ter visie leggen. B en W van Rotterdam voldeden aan dit verzoek, maar enige gemeenten in het Westland, zoals Naaldwijk, die niets van een Rijnpoorthaven moesten hebben, brachten de zaak naar bui-

ten. Met als gevolg dat mr. Van den Brink aan de hand van officiële brieven voor de centrale grondkamer kon bewijzen dat GS via een 'truc' de grond in handen hadden willen krijgen.

Intussen is de provincie nu naarstig op zoek naar weer een ander terrein. De tijd begint zo langzaam maar eindeloos te dringen, want als men voor februari 1977 geen stuk grond in ruwbouw kan opleveren, dan zal de Rotterdamse Golfclub alsnog het Staeidunse Bos betrekken. Volgens een woordvoerder van de provincie zijn er over een week of vier nadere besprekingen over de zaak te verwachten.

Nieuwe Leidsche Courant, 23 december 1975

Maasland akkoord met aanleg van golfcourse

Maasland — De aanleg van een golfcourse in de Broekpolder is opnieuw dichterbij. De realisering gekomen Na Vlaardingen heeft nu ook het gemeentebestuur van Maasland zich akkoord verklaard met de aanleg van het golfsterren. Het verzoek om de grond in de Broekpolder beschikbaar te willen stellen, was gedaan door Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland. Nu het licht door Vlaardingen en Maasland op groen is gezet, is de aanleg van een golfcourse in het Staeidunse bos definitief van de baan.

De aanleg van een golfcourse in de Broekpolder is volgens het provinciaal bestuur het enige alternatief voor het Staeidunse bos. Als eigenares van het westelijk deel van dit bos wil de Stichting tot bevordering van de totstandkoming van een achttienholes golfcourse in Rijnmond, daar aan het eind van de jaren zestig een golfcourse aanleggen.

Hiertegen rees toen allerwege verzet. Na onderhandelingen met de provincie deed de golfstichting begin 1971 haar eigendom aan de provincie over voor een bedrag van f 1.580.000. Bij deze transactie werd overeengekomen, dat de provincie voor een vervangend terrein van zestig ha. moet zorgen.

De enige locatie waar de aanleg van de golfcourse mogelijk is gebleken, is gelegen in de

Broekpolder. Het betreft het noordelijk deel van deze polder waardoor de golfcourse een onderdeel van Midden Delfland gaat vormen.

Van de benodigde zestig ha. ligt de helft op Vlaardings grondgebied. De andere helft is Maaslands gebied en grenst aan de Vlaardingse Vaart, de Boonervliet en het Bommere. De betreffende gronden zijn eigendom van de Directie Beheer Landbouwgronden. Bij het localiseren van de golfcourse is rekening gehouden met het door rijkswaterstaat ontworpen tracé voor een eventuele Rijksweg no 24.

Voorwaarden
Tijdens de dinsdag te houden raadsvergadering stelt het Maaslandse college voor om aan de aanleg van de golf-

course medewerking te verleenen. Daarbij zijn door Maasland een aantal voorwaarden gesteld, die door GS grotendeels zijn ingewilligd.

Er komen vrij toegankelijke fiets- en wandelroutes in het golfsterren dat voor de Maaslandse bevolking direct bereikbaar zal worden gemaakt. Daartoe wordt langs de Boonervliet een pad aangelegd, dat via de parallelweg langs rijksweg 20 en de nieuwe

betekent wel, dat het bestemmingsplan moet worden gewijzigd. Nog altijd is er over het bestemmingsplan Landelijk Gebied geen uitspraak door de Kroon gedaan.

Niet wachten

Daarop kan echter niet langer worden gewacht want de aanleg van de golfcourse is inmiddels in een spoedeisend stadium gekomen. Vóór 25 januari a.s. moet de provincie

reikbaar zal worden gemaakt. Daartoe wordt langs de Boonervliet een pad aangelegd, dat via de parallelweg langs rijksweg 20 en de nieuwe brug over de Boonervliet bereikbaar is. Slechts over de aanleg van een ruiterpad hebben GS nog twijfels.

Het langs de Boonervliet gelegen beschermd natuurgebied zal niet worden geschaad, terwijl volgens de gestelde voorwaarden ook Maaslanders lid moeten kunnen worden van de beheerende golfclub. Voor niet leden komt er vervolgens nog een mogelijkheid op bepaalde tijden het golfspel te bedrijven. Noch aan de aanleg van de golfcourse noch aan de gestelde voorwaarden, zijn voor de gemeente Maasland geen financiële consequenties verbonden.

De medewerking van Maasland

worden gewacht want de aanleg van de golfcourse is inmiddels in een spoedeisend stadium gekomen. Vóór 25 januari a.s. moet de provincie de golfstichting een alternatief golfsterren aanbieden. Wordt daaraan niet voldaan dan kan de golfclub het betreffende grondgebied in het Staeidunse bos — inmiddels eigendom van de stichting „Het Zuid Hollands Landschap“ — eventueel weer terugkopen.

De medewerking van Maasland om de Broekpolder als golfsterren in te richten betekent voor de gemeenteraad van Maasland derhalve meteen een principe uitspraak om het bestemmingsplan te zijner tijd te wijzigen. Voornamelijk betekent dat het omzetten van een agrarische in een recreatieve bestemming.

Rotterdams Dagblad, 31 december 1976

(N.B. : “....deed de golfstichting begin 1971 haar eigendom aan de provincie over voor een bedrag van fl. 1.580.000,-“.....)

Vaste kosten

4. Koopprijzen van los bouwland

Ontwikkeling van koopprijzen van los bouwland (in gld per ha)

	verpacht						
	7-1969 t/m 6-1970	7-1970 t/m 6-1971	7-1971 t/m 6-1972	7-1972 t/m 6-1973	7-1973 t/m 6-1974	7-1974 t/m 6-1975	7-1975 t/m 6-1976 ¹⁾
Zeekleigebieden	8.180	8.170	8.100	9.040	10.000	10.350	
— noordelijk	6.600	6.375	6.610	7.280	8.900	10.630	
— zuidwestelijk	8.560	8.470	8.550	9.300	10.290	10.640	
Rivierkleigebied	8.180	8.530	8.160	9.080	10.660	11.820	
Veenkoloniën	7.260	7.190	7.310	7.760	9.790	12.790	
Zandgebieden	7.070	6.460	7.080	7.670	8.390	10.020	

Ontwikkeling van koopprijzen van los bouwland (in gld per ha)

	onverpacht						
	7-1969 t/m 6-1970	7-1970 t/m 6-1971	7-1971 t/m 6-1972	7-1972 t/m 6-1973	7-1973 t/m 6-1974	7-1974 t/m 6-1975	7-1975 t/m 6-1976 ¹⁾
Zeekleigebieden	10.140	10.420	10.660	11.370	15.150	16.390	
— noordelijk	8.220	7.680	7.230	8.640	10.730	14.330	
— zuidwestelijk	11.920	11.570	11.920	12.680	16.560	18.480	
Rivierkleigebied	10.540	9.350	10.460	10.240	14.800	15.390	
Veenkoloniën	9.780	9.180	8.540	9.930	11.490	13.520	
Zandgebieden	8.150	8.250	8.220	9.800	11.570	13.800	

¹⁾ Bij het ter perse gaan nog niet bekend.

Gemiddelde koopprijs van los bouwland in 1973/1974 t/m 1974/1975 naar grootte van objecten (in gld per ha).

Omschrijving	verpacht			verpacht
	1 — < 5 ha	5 — < 10 ha	10 — < 20 ha	20 ha en meer
Zeekleigebieden	10.700	9.650	9.840	9.780
Rivierkleigebieden	11.040	8.690	—	—
Veenkoloniën	9.480	10.740	—	—
Zandgebieden	9.390	8.100	—	—

Bron: C.B.S. statistiek van de pacht- en koopprijzen van landbouwgronden.

Gemiddelde koopprijs van los bouwland in 1973/1974 t/m 1974/1975 naar grootte van de objecten (in gld, per ha).

Omschrijving	onverpacht			onverpacht
	1 — < 5 ha	5 — < 10 ha	10 — < 20 ha	20 ha en meer
Zeekleigebieden	15.960	17.770	11.970	15.580
Rivierkleigebieden	15.640	13.580	—	15.590
Veenkoloniën	16.640	13.400	14.060	—
Zandgebieden	12.570	12.250	11.810	15.160

Bron: C.B.S. Statistiek van de pacht- en koopprijzen van landbouwgronden.

Koopprijzen agrarisch vastgoed 1976 (Bron: C.B.S.)

(N.B. Begin 1971 deed de golfstichting haar eigendom van 35 hectare bosgrond en 15 hectare schraal grasland aan de provincie over voor een bedrag van fl. 1.580.000,- en derhalve voor een bedrag van gemiddeld fl. 30.000,- per hectare waarmee een forse winst werd behaald t.o.v. de prijs voor reguliere landbouwgrond in het zeekleigebied).